

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**за ратифициране на Споразумението относно Единния
патентен съд**

Член единствен. Ратифицира Споразумението относно Единния патентен съд, подписано в Брюксел на 19 февруари 2013 г. от държавите - членки на Европейския съюз, с изключение на Испания и Полша, и от Република България на 5 март 2013 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Параграф единствен. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2016 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Споразумението относно Единния патентен съд

Споразумението относно Единния патентен съд е създадено в изпълнение на приоритетите от Стратегията „Европа 2020“.

Единният патентен съд е вторият стълб на проекта за единна патентна система на ЕС заедно с единната патентна закрила, създадена с Регламент (ЕС) № 1257/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2012 година за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила, и Регламент (ЕС) № 1260/2012 на Съвета от 17 декември 2012 година за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила по отношение на приложимите правила за превод.

Споразумението относно Единния патентен съд заедно с посочените регламенти премахва сега съществуващата фрагментация на патентната система в Европа, характеризираща се със скъпо и рисково съдопроизводство, което се провежда в множество национални съдилища и често завършва с противоречащи си решения. Създаването на Единния патентен съд ще осигури единна практика в областта на патентната закрила. Той ще спомогне и за намаляване на разходите по съдопроизводството, тъй като на страните няма да се налага да водят успоредни съдебни производства пред различни национални юрисдикции.

Наред с посоченото Споразумението ще гарантира повишаване качеството и ефективността на съдопроизводството, предвиждайки специални изисквания относно необходимата квалификация на съдиите и осигурявайки специализирана подготовка в областта на патентната закрила. Тъй като в патентните спорове са включени сложни технически въпроси, в различните състави на съда се предвижда участието на съдии с техническа квалификация.

Създаването на Единен патентен съд заедно с единната патентна закрила ще подобри инвестиционния климат в България, като осигури на местните и чуждестранните предприятия по-добри условия за защита на технологичните им постижения у нас и за извършване на иновационна дейност на територията на България.

1. Обхват на Споразумението относно Единния патентен съд

Със Споразумението се установяват следните правила и структури:

Общи правила

Договарящите се държави са само държави - членки на ЕС. Създава се Единен патентен съд за решаване на спорове относно европейски патенти и европейски патенти с единно действие и сертификати за допълнителна закрила на такива патенти. Съдът е общ за договарящите се държави членки и подлежи на същите задължения като всеки национален съд с оглед на съблюдаване на законодателството на ЕС.

Съдът ще действа в съответствие с правото на ЕС и ще зачита неговото върховенство. В случай на нарушаване на правото на ЕС от страна на Апелативния съд договарящите се държави членки носят солидарна отговорност за вреди и следва да се прилагат производствата за нарушения срещу всички договарящи се държави членки съгласно чл. 258, 259 и 260 от ДФЕС.

Структура на Съда

Системата на Съда е децентрализирана. Съдопроизводството е двуинстанционно и включва Първоинстанционен съд и Апелативен съд. Първоинстанционният съд е децентрализиран и включва както централно, така и местни и регионални отделения. Централното отделение е със седалище в Париж и с подразделения в Лондон и Мюнхен. Местни или регионални отделения ще се установяват по искане на съответните договарящи държави.

Състав на съда

Съставите на отделните съдилища са многонационални. Първоинстанционният съд заседава в състав от трима съдии, а Апелативният съд – в състав от пет.

Съдът ще бъде съставен от съдии, които са с юридическа и техническа квалификация. Съдиите следва да притежават най-високите стандарти на компетентност и доказани способности в областта на патентните спорове. Съдиите с юридическа подготовка следва да притежават квалификациите, необходими за назначаване на съдебни длъжности в

договаряща държава членка. Съдиите с техническа квалификация следва да имат университетска степен и професионална компетентност в областта на техниката, както и познания в областта на гражданското и гражданско-процесуалното право.

Производство

Споразумението установява набор от процедурни правила, приложими за производството пред всички отделения и инстанции на Съда. Производството в Съда се състои от писмена, предварителна и устна фаза.

Езикът на производството в местно или регионално отделение е официалният език на договарящата държава членка, в която се намира съответното отделение, или официалният език, посочен от договарящите държави членки в регионалното отделение. Наред с посоченото страните имат правото да изберат за език на производството езика, на който е издаден патентът, след одобрение от страна на компетентното отделение. Езикът на производството в централното отделение е езикът, на който е издаден съответният патент. Езикът на производството в Апелативния съд е езикът на производството в Първоинстанционния съд.

Съдът има правомощието да налага временни и обезпечителни мерки с цел предотвратяване на предстоящо нарушение и забрана за продължаването на предполагаемо нарушение.

Страните могат да се представляват единствено от адвокати, които имат разрешение да практикуват в съд на договаряща държава членка. Представителите на страните могат да бъдат подпомагани от патентни представители, които имат право да се изказват на заседания в Съда.

Юрисдикция и действие на решенията на Съда

Съдът има изключителната юрисдикция по отношение на европейските патенти с единно действие и на европейски патенти, в които се посочват една или повече договарящи се държави членки, както и по отношение на сертификати на допълнителна закрила, издадени въз основа на такива патенти.

Ищецът следва да заведе иск в местното отделение в договарящата държава членка, в която се е случило или може да се случи действителното нарушение, или по местоживее на ответника, или в регионалното отделение, в което участва договарящата държава членка. В случай че в

съответната договаряща държава членка няма местно отделение и тя не участва в регионално отделение, ищецът завежда иска в централното отделение. Страните разполагат със свободата да се споразумеят в кое отделение на Първоинстанционния съд (местно, регионално или централно) може да бъде заведен иск.

В случаите на насрещни иски за прекратяване на действието на патент местното или регионалното отделение може да продължи със съдопроизводството по иска за нарушение, независимо дали отделението разглежда и насрещния иск или го отнася за решение към централното отделение.

Решенията на всички отделения на Първоинстанционния съд, както и решенията на Апелативния съд подлежат на изпълнение във всяка договаряща държава членка.

Материално право

Съдът основава решенията си на общностното право, на Споразумението относно Единния патентен съд, на Европейската патентна конвенция (ЕПК), на други международни споразумения относно патентите и обвързващи всички държави членки, и на приложимото национално право.

Седалища на централните органи на Съда

В хода на преговорите седалищата на централните органи на Съда бяха разпределени, както следва:

Домакинството на централното отделение на Първоинстанционния съд ще бъде поделено между Париж (Франция), Лондон (Великобритания) и Мюнхен (Германия), като трите отделения ще разглеждат различни спорове в зависимост от областта на техниката, в която попада на изобретението.

Седалищата на Апелативния съд и Регистърът ще се намират в Люксембург.

Любляна (Словения) и Лисабон (Португалия) ще поделят домакинството на Центъра за патентно посредничество и арбитраж.

Центърът за обучение на съдии ще бъде установен в Будапеща (Унгария).

2. Процедура по ратификация и влизане в сила на Споразумението относно Единния патентен съд

Споразумението относно Единния патентен съд е официално подписано от държави - членки на ЕС, с изключение на Испания и Полша, в Брюксел на 19 февруари 2013 г. в рамките на Съвет „Конкурентоспособност“. България е подписала Споразумението на 5 март 2013 г.

На основание чл. 84, параграф 2 от Споразумението, същото подлежи на ратификация от участващите държави членки по реда, предвиден в тяхното национално законодателство.

Споразумението следва да влезе в сила на по-късната от следните дати: на 1 януари 2014 г. или на първия ден от четвъртия месец след депозирането на тринадесетия документ за ратификация или присъединяване в съответствие с чл. 84 от Споразумението, при което се включват трите държави членки, в които са породили действие най-голям брой европейски патенти през годината, предшестваща годината на подписване на споразумението, или на първия ден от четвъртия месец след датата на влизане в сила на измененията към Регламент (ЕС) № 1215/2012 по отношение на връзката му с настоящото споразумение.

Към настоящия момент Споразумението е ратифицирано от осем държави членки, а именно: Австрия, Белгия, Дания, Франция, Люксембург, Малта, Португалия и Швеция.

3. Финансови последици от прилагане на Споразумението

Предложеният проект на Закон за ратифициране на Споразумението относно Единния патентен съд ще има отражение върху държавния бюджет, което се изразява в следното:

По силата на подписаното Споразумение правителството на Република България се ангажира поне в преходния период от седем години (чл. 36 и 83 от Споразумението) да заплаща съответни вноски, изчислени въз основа на броя на европейските патенти, които имат действие на територията на Република България, и броя на европейските патенти, за които са предявени искове за нарушение или за обявяване на недействителност пред българските съдилища през последните три години преди влизане в сила на Споразумението. Съгласно чл. 89 от Споразумението то „влиза в сила на първия ден от четвъртия месец след депозирането на тринадесетия документ

за ратификация или присъединяване в съответствие с чл. 84, при което се включват трите държави членки, в които е породил действие най-голям брой европейски патенти през годината, предшестваща годината на подписване на Споразумението.....” . До момента Споразумението е ратифицирано от шест държави членки, а именно: Австрия, Белгия, Дания, Франция, Люксембург и Малта. В същото време от трите държави членки с най-голям брой европейски патенти, а именно Германия, Франция и Великобритания, които задължително трябва да депозират своите ратификационни документи, единствено Франция е ратифицирала Споразумението. Поради това не е възможно да се прогнозира моментът на влизането му в сила. Във връзка с изложеното най-оптимистичният вариант за влизане в сила на Споразумението би могъл да се прогнозира за края на 2016 г.

В чл. 36 и 37 от Споразумението са визирани задълженията на държавите членки, които са го подписали. Те имат задължението да осигуряват чрез своите вноски бюджета на Съда през преходния период от **7 години** след влизане в сила на акта. Прогнозира се, че след тези 7 години Единният патентен съд ще е в състояние да поеме изцяло собствената си издръжка, която се формира от приходите му от такси и други постъпления.

Във връзка с изложеното и за определяне на процентното съотношение на дължимите вноски от всяка държава членка през февруари 2015 г. е изготвен документ PC/04/270215 на Финансовата работна група към Подготвителния комитет, състоящ се от 25 държави членки, подписали Споразумението, в който са направени необходимите разчети. **Съгласно този документ Република България дължи 0,15% от общия процент на средствата, необходими за издръжката на Съда, като това възлиза на сумата от 15 720 евро за 2016 г. и 9564 евро за 2017 г., при най-лошия сценарий.** Следва да се има предвид, че тези изчисления са направени на базата на броя на европейските патенти, действащи на територията на Република България – 5415, или 0,29% от общия брой европейски патенти, и броя на подадените искове за нарушения на такива патенти в Република България – 0, или 0,00% от общия брой искове. Този брой и процентно съотношение са определени за последните 3 години преди влизане в сила на Споразумението, който момент все още не е ясен. **Също така е необходимо да се отбележи, че направените изчисления са валидни, ако всички държави членки ратифицират Споразумението. Колкото по-малко държави ратифицират Споразумението, толкова по-високи ще са вноските за тези, които са го ратифицирали.**

Поради изложеното посочените в настоящата точка стойности са прогнозни и се свеждат до следното: за 2016 г. България ще трябва да заплати вноската в размер 30 746 лв.; за 2017 г. и 2018 г. - по 18 706 лв.

Установяването на Единния патентен съд е инструмент за повишаване на правната сигурност. Чрез замяната на значително различаващите се национални съдебни системи и процедурни правила с една съгласувана система ще бъде подобрена защитата на правата, предоставени с патент. От друга страна, създаването на Единен патентен съд ще облекчи по-специално малките и средните предприятия, които срещат значителни организационни и финансови затруднения при защитата на патентите си или при защитата срещу претенции от трети лица в отделните европейски държави.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪВЕТ

СПОРАЗУМЕНИЕ

относно единен патентен съд

(2013/С 175/01)

ДОГОВАРЯЩИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че сътрудничеството между държавите — членки на Европейския съюз, в областта на патентите допринася значително за интеграционния процес в Европа, и по-специално за изграждането в рамките на Европейския съюз на вътрешен пазар, който се характеризира със свободно движение на стоки и услуги, и за създаването на система, с която се гарантира, че конкуренцията на вътрешния пазар не се нарушава,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че фрагментираният пазар на патентите и значителните различия между националните съдебни системи са неблагоприятни за иновациите, особено за малките и средни предприятия (МСП), за които е трудно да осигурят защитата на своите патенти и да се защитават от неоснователни претенции и претенции, отнасящи се до патенти, които следва да бъдат обявени за недействителни,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Европейската патентна конвенция (ЕПК), която е ратифицирана от всички държави — членки на Европейския съюз, предвижда единна процедура за изпадането на европейски патенти от Европейското патентно ведомство,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че съгласно Регламент (ЕС) № 1257/2012 ⁽¹⁾ патентоприетелите могат да поискат единно действие за своите европейски патенти, така че да получат единна патентна закрила в държавите — членки на Европейския съюз, участващи в засиленото сътрудничество,

КАТО ЖЕЛАЯТ да подобрят защитата на патентите и защитата срещу неоснователни претенции и патенти, които следва да бъдат обявени за недействителни, и да засилят правната сигурност чрез създаването на Единен патентен съд за спорове, свързани с нарушенията и действителността на патентите,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Единният патентен съд следва да бъде създаден по начин, осигуряващ бързи и качествени решения, като постига справедлив баланс между интересите на притежателите на права и други лица и като отчита необходимостта от пропорционалност и гъвкавост,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Единният патентен съд следва да бъде общ за договарящите държави членки и съответно част от съдебната им система с изключителна компетентност по отношение на европейските патенти с единно действие и на европейските патенти, издавани в съответствие с разпоредбите на ЕПК,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Съдът на Европейския съюз гарантира единството на правния ред на Съюза и върховенството на правото на Европейския съюз,

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1257/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2012 г. за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила (ОВ L 361, 31.12.2012 г., стр. 1) и всички последващи изменения.

КАТО ПРИПОМНЯТ задълженията на договарящите държави членки съгласно Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), включително задължението за лоялно сътрудничество, предвидено в член 4, параграф 3 ДЕС, и задължението да гарантират посредством Единния патентен съд пълното прилагане и спазване на правото на Съюза на своята територия и съдебната защита на правата на лицата съгласно това право,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че подобно на всеки национален съд Единният патентен съд трябва да спазва и прилага правото на Съюза и, в сътрудничество със Съда на Европейския съюз като пазител на правото на Съюза, да гарантира правилното му прилагане и еднообразно тълкуване; Единният патентен съд по-специално трябва да си сътрудничи със Съда на Европейския съюз в правилното тълкуване на правото на Съюза, като се основава на съдебната практика на Съда на Европейския съюз и отправя преюдициални запитвания в съответствие с член 267 ДФЕС;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз в областта на извъндоговорната отговорност договарящите държави членки следва да носят отговорност за вреди, причинени от нарушения на правото на Съюза от страна на Единния патентен съд, включително ако той пропусне да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че нарушенията на правото на Съюза от страна на Единния патентен съд, включително ако Единният патентен съд пропусне да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, се дължат пряко на договарящите държави членки и следователно срещу всяка договаряща държава членка може да бъде образувано производство за неизпълнение на задължения съгласно членове 258, 259 и 260 ДФЕС с цел да се гарантира спазването на върховенството на правото на Съюза и правилното му прилагане,

КАТО ПРИПОМНЯТ върховенството на правото на Съюза, което включва ДЕС, ДФЕС, Хартата на основните права на Европейския съюз, общите принципи на законодателството на Съюза, развити от Съда на Европейския съюз, и по-специално правото на ефективни правни средства за защита пред съд и на справедливо и публично разглеждане на делото в разумен срок от независим и безпристрастен съд, съдебната практика на Съда на Европейския съюз и вторичното законодателство на Съюза,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че към настоящото споразумение следва може да се присъедини всяка държава — членка на Европейския съюз; държави членки, които са взели решение да не участват в засиленото сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила, могат да участват в настоящото споразумение по отношение на европейски патенти, издадени за тяхната територия,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящото споразумение следва да влезе в сила на най-късната от следните дати: 1 януари 2014 г. или на първия ден от четвъртия месец след депозитирането на тринадесетия документ, при условие че сред договарящите държави членки, които са депозирали своите документи за ратификация или присъединяване, са трите държави, в които е имало най-голям брой действащи европейски патенти през годината, предхождаща годината на подписване на споразумението, или на първия ден от четвъртия месец след датата на влизане в сила на изменението към Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽¹⁾ по отношение на връзката му с настоящото споразумение,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ I

ОБЩИ И ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Единен патентен съд

Създава се Единен патентен съд за решаване на спорове, свързани с европейски патенти и европейски патенти с единно действие.

Единният патентен съд е общ за договарящите държави членки и следователно има същите задължения съгласно правото на Съюза като всеки национален съд на договарящите държави членки.

Член 2

Определения

За целите на настоящото споразумение:

- а) „Съдът“ означава Единният патентен съд, създаден с настоящото споразумение;
- б) „държава членка“ означава държава — членка на Европейския съюз;
- в) „договаряща държава членка“ означава всяка държава членка, която е страна по настоящото споразумение;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1) и всички последващи изменения.

- г) „ЕПК“ означава Конвенцията за издаване на европейски патенти от 5 октомври 1973 г. с всичките ѝ последващи изменения;
- д) „европейски патент“ означава патент, издаден в съответствие с разпоредбите на ЕПК, който не се ползва с единно действие съгласно Регламент (ЕС) № 1257/2012;
- е) „европейски патент с единно действие“ означава патент, издаден в съответствие с разпоредбите на ЕПК, който се ползва с единно действие съгласно Регламент (ЕС) № 1257/2012;
- ж) „патент“ означава европейски патент и/или европейски патент с единно действие;
- з) „сертификат за допълнителна закрила“ означава сертификат за допълнителна закрила, издаден съгласно Регламент (ЕО) № 469/2009 ⁽¹⁾ или Регламент (ЕО) № 1610/96 ⁽²⁾;
- и) „Статут“ означава Статутът на Съда, изложен в приложение I, който е неразделна част от настоящото споразумение;
- й) „Процедурен правилник“ означава Процедурният правилник на Съда, утвърден в съответствие с член 41.

Член 3

Приложно поле

Настоящото споразумение се прилага за всеки:

- а) европейски патент с единно действие;
- б) сертификат за допълнителна закрила, издаден за закрилян с патент продукт;
- в) европейски патент, който все още не е изтекъл към датата на влизане в сила на настоящото споразумение или който е издаден след тази дата, без да се засяга член 83; както и
- г) заявка за европейски патент, която все още се разглежда към датата на влизане в сила на настоящото споразумение или която е подадена след тази дата, без да се засяга член 83.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 1) и всички последващи изменения.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 г. относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, 8.8.1996 г., стр. 30) и всички последващи изменения.

Член 4

Правно положение

1. Съдът има юридическа правосубектност във всяка договаряща държава членка и се ползва с най-широката правоспособност, предоставена на юридически лица съгласно националното право на тази държава.
2. Съдът се представлява от председателя на Апелативния съд, който се избира в съответствие със Статута.

Член 5

Отговорност

1. Договорната отговорност на Съда се урежда съобразно разпоредбите на приложимото към съответния договор право в съответствие с Регламент (ЕО) № 593/2008 ⁽³⁾ (Рим I), когато е приложимо, или, когато това не е изпълнено — в съответствие с правото на държавата членка на сезирания съд.
2. Извъндоговорната отговорност на Съда по отношение на всякакви вреди, причинени от него или от членове на неговия персонал при изпълнението на техните задължения, доколкото не се отнася до граждански или търговски въпроси по смисъла на Регламент (ЕО) № 864/2007 ⁽⁴⁾ (Рим II), се урежда от правото на договарящата държава членка, в която е настъпила вредата. Настоящата разпоредба не засяга прилагането на член 22.
3. Съдът, компетентен да решава спорове по параграф 2, е съд на договарящата държава членка, в която е настъпила вредата.

ЧАСТ II

Институционални разпоредби

Член 6

Съд

1. Съдът се състои от Първоинстанционен съд, Апелативен съд и секретариат.
2. Съдът изпълнява възложените му от настоящото споразумение функции.

Член 7

Първоинстанционен съд

1. Първоинстанционният съд се състои от централно отделение и от местни и регионални отделения.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6) и всички последващи изменения.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40) и всички последващи изменения.

2. Седалището на централното отделение се намира в Париж, с подразделения в Лондон и Мюнхен. Делата пред централното отделение се разпределят в съответствие с приложение II, което е неразделна част от настоящото споразумение.

3. По искане на договаряща държава се създава местно отделение в съответствие със Статута. Договаряща държава членка, в която има местно отделение, определя неговото седалище.

4. По искане на договаряща държава членка се създава допълнително местно отделение, когато във въпросната договаряща държава членка са заведени повече от сто патентни дела за календарна година в продължение на три последователни години преди или след влизането в сила на настоящото споразумение. Броят на местните отделения в една договаряща държава членка не може да надхвърля четири.

5. По искане на две или повече договарящи държави членки за тях се създава регионално отделение в съответствие със Статута. Тези договарящи държави членки определят седалището на съответното отделение. Регионалното отделение може да разглежда дела на повече от едно място.

Член 8

Състави на Първоинстанционния съд

1. Всички състави на Първоинстанционния съд са многонационални. Без да се засягат параграф 5 от настоящия член и член 33, параграф 3, буква а), те заседават в състав от трима съдии.

2. Всеки състав на местно отделение в договаряща държава членка, в която в продължение на три последователни години преди или след влизането в сила на настоящото споразумение са заведени по-малко от петдесет патентни дела средно за календарна година, се състои от един съдия с юридическа правоспособност, който е гражданин на договарящата държава членка, в която се намира съответното местно отделение, и двама съдии с юридическа правоспособност, които не са граждани на въпросната договаряща държава членка и се определят за всеки отделен случай от резерва от съдии в съответствие с член 18, параграф 3.

3. Независимо от параграф 2 всеки състав на местно отделение в договаряща държава членка, в която в продължение на три последователни години преди или след влизането в сила на настоящото споразумение са заведени петдесет или повече патентни дела средно за календарна година, се състои от двама съдии с юридическа правоспособност, които са граждани на договарящата държава членка, в която се намира съответното местно отделение, и един съдия с юридическа правоспособност, който не е гражданин на въпросната договаряща държава членка и се определя от резерва от съдии в съответствие с член 18,

параграф 3. Този трети съдия получава дългосрочно назначение в местното отделение, когато това е необходимо за ефикасната работа на отделения с голям обем работа.

4. Всеки състав на регионално отделение се състои от двама съдии с юридическа правоспособност, избрани от регионален списък на съдии, които са граждани на съответните договарящи държави членки, и един съдия с юридическа правоспособност, който не е гражданин на тези договарящи държави членки и се определя от резерва от съдии в съответствие с член 18, параграф 3.

5. По искане на някоя от страните всеки състав на местно или регионално отделение изисква от председателя на Първоинстанционния съд да определи от резерва от съдии в съответствие с член 18, параграф 3 допълнителен съдия с техническа квалификация, който притежава квалификации и опит в съответната област на техниката. Освен това, след изслушване на страните всеки състав на местно или регионално отделение може да отправи такова искане по собствена инициатива, когато намира това за целесъобразно.

Когато е определен съдия с техническа квалификация, не може да се определя допълнителен съдия с техническа квалификация съгласно член 33, параграф 3, буква а).

6. Всеки състав на централното отделение се състои от двама съдии с юридическа правоспособност, които са граждани на различни договарящи държави членки, и един съдия с техническа квалификация, определен от резерва от съдии в съответствие с член 18, параграф 3, който притежава квалификации и опит в съответната област на техниката. Всеки състав на централното отделение, който разглежда иски по член 32, параграф 1, буква и), се състои обаче от трима съдии с юридическа правоспособност, които са граждани на различни договарящи държави членки.

7. Независимо от параграфи 1—6 и в съответствие с Процедурния правилник, страните могат да се споразумеят делото им да се разглежда еднолично от съдия с юридическа правоспособност.

8. Всеки състав на Първоинстанционния съд се председателства от съдия с юридическа правоспособност.

Член 9

Апелативен съд

1. Всеки състав на Апелативния съд е многонационален и се състои от петима съдии. Той включва трима съдии с юридическа правоспособност, които са граждани на различни договарящи държави членки, и двама съдии с техническа квалификация, които притежават квалификации и опит в съответната област на техниката. Тези съдии с техническа квалификация се назначават в състава от председатели на Апелативния съд от резерва от съдии в съответствие с член 18.

2. Независимо от параграф 1, състав, който разглежда искове по член 32, параграф 1, буква и), се състои от трима съдии с юридическа правоспособност, които са граждани на различни договарящи държави членки.

3. Всеки състав на Апелативния съд се председателства от съдия с юридическа правоспособност.

4. Съставите на Апелативния съд се сформират в съответствие със Статута.

5. Седалището на Апелативния съд се намира в Люксембург.

Член 10

Секретариат

1. Към седалището на Апелативния съд се създава секретариат. Секретариатът се управлява от секретар и изпълнява възложените му съгласно Статута функции. Регистърът, воден от секретариата, е публичен при спазване на условията, изложени в настоящото споразумение и в Процедурния правилник.

2. Към всички отделения на Първоинстанционния съд се създават подразделения на секретариата.

3. Секретариатът води регистър на всички дела в Съда. При завеждането на всяко дело съответното подразделение на секретариата уведомява секретариата.

4. Съдът назначава секретар в съответствие с член 22 от Статута и определя правилата за неговата дейност.

Член 11

Комитети

С цел да се осигури ефективното прилагане и действие на настоящото споразумение се създават административен комитет, бюджетен комитет и консултативен комитет. По-конкретно те изпълняват задълженията, предвидени в настоящото споразумение и в Статута.

Член 12

Административен комитет

1. Административният комитет е съставен от по един представител на всяка договаряща държава членка. На заседанията на административния комитет Европейската комисия се представява в качеството на наблюдател.

2. Всяка договаряща държава членка има един глас.

3. Административният комитет приема своите решения с мнозинство от три четвърти от представяваните и гласуващи договарящи държави членки, освен ако в настоящото споразумение или в Статута не е предвидено друго.

4. Административният комитет приема свой процедурен правилник.

5. Административният комитет избира измежду своите членове председател с мандат от три години. Този мандат е подновяем.

Член 13

Бюджетен комитет

1. Бюджетният комитет е съставен от по един представител на всяка договаряща държава членка.

2. Всяка договаряща държава членка има един глас.

3. Бюджетният комитет взема решения с обикновено мнозинство на представителите на договарящите държави членки. За приемането на бюджета обаче е необходимо мнозинство от три четвърти от представителите на договарящите държави членки.

4. Бюджетният комитет приема свой процедурен правилник.

5. Бюджетният комитет избира измежду своите членове председател с мандат от три години. Този мандат е подновяем.

Член 14

Консултативен комитет

1. Консултативният комитет:

а) подпомага административния комитет в подготовката по назначаването на съдиите в Съда;

б) прави предложения пред президиума, посочен в член 15 от Статута, относно насоките за рамката за обучение на съдиите, посочена в член 19; както и

в) дава становища пред административния комитет относно изискванията за квалификации, посочени в член 48, параграф 2.

2. Консултативният комитет е съставен от патентни съдии и практикуващи юристи в областта на патентното право и патентните спорове с възможно най-високата призната компетентност. Те се назначават в съответствие с установената в Статута процедура с мандат от шест години. Този мандат е подновяем.

3. Съставът на консултативния комитет осигурява голям набор от съответни експертни познания и представителство на всяка от договарящите държави членки. При изпълнението на своите задължения членовете на консултативния комитет са напълно независими и не са обвързани от каквито и да е указания.

4. Консултативният комитет приема свой процедурен правилник.

5. Консултативният комитет избира измежду своите членове председател с мандат от три години. Този мандат е подновяем.

ГЛАВА III

Съдии в съда

Член 15

Критерии за подбор на съдии

1. Съдът се състои от съдии с юридическа правоспособност и съдии с техническа квалификация. Съдиите отговарят на най-високите стандарти на компетентност и имат доказан опит в областта на патентните спорове.

2. Съдиите с юридическа правоспособност притежават квалификации, необходими за назначаване на съдебни длъжности в договаряща държава членка.

3. Съдиите с техническа квалификация имат университетска степен и доказана професионална компетентност в дадена област на техниката. Те притежават и доказани знания по гражданско право и гражданско производство в областта на патентните спорове.

Член 16

Процедура за назначаване

1. Консултативният комитет изготвя списък на най-подходящите кандидати за назначаване като съдии в Съда в съответствие със Статута.

2. Въз основа на този списък административният комитет назначава съдиите в Съда по общо съгласие.

3. Разпоредбите за прилагане във връзка с назначаването на съдии са изложени в Статута.

Член 17

Съдебна независимост и безпристрастност

1. Съдът, съдиите и секретарят се ползват със съдебна независимост. При изпълнението на своите задължения съдиите не са обвързани от каквито и да е указания.

2. Съдиите с юридическа, както и съдиите с техническа квалификация, които са на пълно работно време в Съда, не могат да упражняват друга дейност, независимо дали срещу възнаграждение или безвъзмездно, освен ако административният комитет не допусне изключение.

3. Независимо от параграф 2 изпълняването на съдийската длъжност не изключва упражняването на други правораздавателни функции на национално равнище.

4. Изпълняването на длъжността съдия с техническа квалификация при назначаване в Съда на непълно работно време не изключва упражняването на други функции, при условие че няма конфликт на интереси.

5. В случай на конфликт на интереси въпросният съдия не участва в производството. Правилата, уреждащи случаите на конфликт на интереси, са установени в Статута.

Член 18

Резерв от съдии

1. Съставя се резерв от съдии в съответствие със Статута.

2. Резервът се състои от съдиите с юридическа правоспособност и съдиите с техническа квалификация от Първоинстанционния съд, които са съдии в Съда на пълно или непълно работно време. Резервът от съдии включва най-малко по един съдия с техническа квалификация за всяка от областите на техниката, който притежава съответните квалификации и опит. Съдиите с техническа квалификация от резерва от съдии са на разположение и на Апелативния съд.

3. Когато това е предвидено в настоящото споразумение или в Статута, председателят на Първоинстанционния съд разпределя в съответното отделение съдии от резерва. Разпределянето на съдиите става въз основа на тяхната юридическа или техническа професионална компетентност, езикови умения и съответен опит. Разпределението на съдиите трябва да гарантира еднакво високо качество на работа и ниво на юридическа и техническа професионална компетентност във всички съдебни състави на Първоинстанционния съд.

Член 19

Рамка за обучение

1. С цел да се подобри и повиши наличният експертен опит в областта на патентните спорове и да се гарантира широко географско разпространение на тези специфични знания и опит се създава рамка за обучение на съдиите, която е подробно изложена в Статута. Материалната база за тази рамка се намира в Будапеща.

2. Рамката за обучение е по-конкретно насочена към:

a) стажове в националните патентни съдилища или отделения на Първоинстанционния съд, в които се гледат значителен брой дела по патентни спорове;

- б) подобряване на езиковите умения;
- в) технически аспекти на патентното право;
- г) разпространение на знания и опит в областта на гражданския процес за съдии с техническа квалификация;
- д) подготовка на кандидатите за съдии.

3. Рамката за обучение осигурява непрекъснато обучение. Организиран се редовни срещи на всички съдии от Съда с цел обсъждане на новостите в патентното право и гарантиране на съгласуваност на съдебната практика на Съда.

ГЛАВА IV

Върховенство на правото на Съюза, отговорност и задължения на договарящите държави членки

Член 20

Върховенство и спазване на правото на Съюза

Съдът прилага правото на Съюза в неговата цялост и защита неговото върховенство.

Член 21

Отправяне на преюдициално запитване

Като общ за договарящите държави членки съд и като част от тяхната съдебна система Съдът, както всеки национален съд, си сътрудничи със Съда на Европейския съюз с цел да се гарантира правилното прилагане и еднообразното тълкуване на правото на Съюза в съответствие по-специално с член 267 ДФЕС. Решенията на Съда на Европейския съюз са обвързващи за Съда.

Член 22

Отговорност за вреди, причинени от нарушения на правото на Съюза

1. Договарящите държави членки носят солидарна отговорност за вреди в резултат от нарушения на правото на Съюза от страна на Апелативния съд и, в съответствие с правото на Съюза относно извъндоговорната отговорност на държавите членки, за вреди, причинени от техни национални съдилища в нарушение на правото на Съюза.

2. Иск за такива вреди се предявява срещу договарящата държава членка, в която се намира мястото на пребиваване или основното място на стопанска дейност на ищеца или, при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност, мястото на стопанска дейност, пред компетентния орган на съответната договаряща държава членка. Когато мястото на пребиваване или основното място на стопанска

дейност на ищеца или — при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност — мястото на стопанска дейност на ищеца, не е в договарящата държава членка, ищецът може да предяви такъв иск срещу договарящата държава членка, в която се намира седалището на Апелативния съд, пред компетентния орган на тази договаряща държава членка.

Компетентният орган прилага *lex fori*, с изключение на своето международно частно право, към всички въпроси, които не са уредени от правото на Съюза или от настоящото споразумение. Ищецът има право да получи определения от компетентния орган на договарящата държава членка пълен размер на обезщетението за вредите, за които е предявен искът.

3. Договарящата държава членка, която е заплатила обезщетението за вреди, получава от останалите договарящи държави членки пропорционална компенсация, определена в съответствие с установения в член 37, параграфи 3 и 4 метод. Подробните правила, уреждащи компенсацията от договарящите държави членки по настоящия параграф, се определят от административния комитет.

Член 23

Отговорност на договарящите държави членки

Действията на Съда се считат за действия на всяка договаряща държава членка поотделно, включително за целите на членове 258, 259 и 260 ДФЕС, и както и на всички договарящи държави членки заедно.

ГЛАВА V

Източници на правото и материално право

Член 24

Източници на правото

1. Като спазва изцяло член 20, при разглеждане на дело, заведено съгласно настоящото споразумение, Съдът се основава в решенията си на:

- а) правото на Съюза, включително Регламент (ЕС) № 1257/2012 и Регламент (ЕС) № 1260/2012 ⁽¹⁾;
- б) настоящото споразумение;
- в) ЕПК;
- г) други международни споразумения, които са приложими за патентите и са обвързващи за всички договарящи държави членки; както и
- д) националното право.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1260/2012 на Съвета от 17 декември 2012 г. за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила по отношение на приложимите правила за превод (ОВ L 361, 31.12.2012 г., стр. 89) и всички последващи изменения.

2. Доколкото Съдът основава решенията си на националното право, включително, при необходимост, и на правото на държави, които не са договарящи страни, приложимото право се определя:

а) от пряко приложими разпоредби на правото на Съюза, които съдържат правила на международното частно право; или

б) при липса на пряко приложими разпоредби на правото на Съюза или ако те не се прилагат — от международни инструменти, които съдържат правила на международното частно право; или

в) при липса на разпоредби по букви а) и б) — от национални разпоредби в областта на определеното от Съда международно частно право.

3. Правото на държави, които не са договарящи страни, се прилага, когато е определено посредством правилата, посочени в параграф 2, в частност във връзка с членове 25—28, 54, 55, 64, 68 и 72.

Член 25

Право на забрана за пряко използване на изобретението

Патентът дава на своя притежател правото да забрани на всяко трето лице, което няма съгласието на притежателя:

а) да произвежда, предлага, пуска на пазара или използва продукт, който е предмет на патента, или да внася или съхранява продукта за тези цели;

б) да използва метод, който е предмет на патента, или, когато третото лице знае или би следвало да знае, че използването на метода без съгласието на патентоприитежателя е забранено, да предлага метода за използване на територията на договарящите държави членки, в които този патент има действие;

в) да предлага, пуска на пазара, използва или внася или съхранява за тези цели продукт, получен пряко чрез метода, който е предмет на патента.

Член 26

Право на забрана за непряко използване на изобретението

1. Патентът дава на своя притежател право да забрани на всяко трето лице, което няма съгласието на притежателя, да снабдява или да предлага да снабди, на територията на договарящите държави членки, в които патентът има действие, което и да било лице, различно от лице, което има право да използва патентованото изобретение, със средства, свързани със съществен елемент на това изобретение, за да се осигури реализирането му

на тези територии, когато третото лице знае или би следвало да знае, че тези средства са годни и предназначени да осигурят реализирането на това изобретение.

2. Параграф 1 не се прилага, ако средствата представляват търговски продукти за масова употреба, освен когато третото лице склонява снабдяването лице да извърши някое от действията, забранени по член 25.

3. Лица, които извършват действията, посочени в член 27, букви а) — д), не се считат за лица, които имат право да използват изобретението по смисъла на параграф 1.

Член 27

Ограничения на действието на патента

Правата, предоставени от патента, не включват никое от следните:

а) действия, извършени за лични нужди и с нетърговски цели;

б) действия, извършени с експериментална цел, свързани с предмета на патентованото изобретение;

в) използването на биологичен материал с цел отглеждане, откриване или разработване на други растителни сортове;

г) действията, разрешени съгласно член 13, параграф 6 от Директива 2001/82/ЕО⁽¹⁾ или член 10, параграф 6 от Директива 2001/83/ЕО⁽²⁾, по отношение на всеки патент, обхващащ продукта по смисъла на която и да е от двете директиви;

д) еднократното приготвяне на лекарство в аптека по лекарска рецепта и за конкретни случаи или действия, свързани с така приготвеното лекарство;

е) използването на патентованото изобретение на борда на плавателни съдове на държавите от Международния съюз за закрила на индустриалната собственост (Парижки съюз) или членуващи в Световната търговска организация, различни от договарящите държави членки, в които този патент има действие, в корпуса на тези плавателни съдове, машините, такелажта, съоръженията и други принадлежности, когато тези плавателни съдове временно или случайно навлизат във водите на договаряща държава членка, в която този патент има действие, при условие че изобретението се използва само за нуждите на плавателния съд;

⁽¹⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1) и всички последващи изменения.

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за чованна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67) и всички последващи изменения.

ж) използването на патентованото изобретение в изграждането или функционирането на въздухоплавателни средства, наземни превозни средства или други средства за превоз в държавите от Международния съюз за закрила на индустриалната собственост (Парижки съюз) или членуващи в Световната търговска организация, различни от договарящите държави членки, в които този патент има действие, или на принадлежностите на тези въздухоплавателни средства или наземни превозни средства, когато същите временно или случайно навлязат на територията на договаряща държава членка, в която този патент има действие;

з) действията, посочени в член 27 от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване от 7 декември 1944 г. ⁽¹⁾, когато тези действия се отнасят до въздухоплавателно средство на държава — страна по тази конвенция, различна от договаряща държава членка, в която този патент има действие;

и) използването от земеделски производител на продукцията от неговата реколта за развъждане или размножаване в неговото стопанство, при условие че растителният развъден материал е бил продаден или предложен по друг търговски начин на земеделския производител от патентопричителя или с негово съгласие за използване в селското стопанство. Обхватът и условията за това използване съответстват на установените в член 14 от Регламент (ЕО) № 2100/94 ⁽²⁾;

й) използването от земеделски производител на защитени селскостопански животни за селскостопански цели, при условие че животните за разплод или друг животински репродуктивен материал са били продадени или предложени по друг търговски начин на земеделския производител от страна на патентопричителя или с негово съгласие. Това използване включва предоставянето на животното или друг животински репродуктивен материал за целите на неговата селскостопанска дейност, но не и за продажба в рамките на или за целите на размножителна дейност с търговска цел;

к) действията и използването на получената информация, доколкото е разрешено съгласно членове 5 и 6 от Директива 2009/24/ЕО ⁽³⁾, по-специално чрез нейните разпоредби относно декомпилацията и оперативната съвместимост; както и

л) действията, разрешени съгласно член 10 от Директива 98/44/ЕО ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Международна организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), „Чикагска конвенция“, документ 7300/9 (9-о издание, 2006 г.).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1) и всички последващи изменения.

⁽³⁾ Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно правната закрила на компютърните програми (ОВ L 111, 5.5.2009 г., стр. 16) и всички последващи изменения.

⁽⁴⁾ Директива 98/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 1998 г. относно правната закрила на биотехнологичните изобретения (ОВ L 213, 30.7.1998 г., стр. 13) и всички последващи изменения.

Член 28

Право на преждеползване

Всяко лице, което при издаване на национален патент за изобретение би имало в дадена договаряща държава членка право на преждеползване по отношение на това изобретение или право на лично ползване на изобретението, има във въпросната договаряща държава членка същите права по отношение на патент за същото изобретение.

Член 29

Изчерпване на правата, предоставени от европейски патент

Правата, предоставени от европейски патент, не се разпростират върху действията по отношение на закрилян с патента продукт след пускането на този продукт на пазара в Европейския съюз от или със съгласието на патентопричителя, освен ако няма основателни причини патентопричителят да се противопостави на по-нататъшното търговско предлагане на този продукт.

Член 30

Действие на сертификатите за допълнителна закрила

Със сертификатите за допълнителна закрила се предоставят същите права като с патента и за тях се прилагат същите ограничения и задължения.

ГЛАВА VI

Международна подведомственоост и компетентност

Член 31

Международна подведомственоост

Международната подведомственоост на Съда се установява в съответствие с Регламент (ЕС) № 1215/2012 или, ако е приложимо, въз основа на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Конвенцията от Лугано) ⁽⁵⁾.

Член 32

Компетентност на Съда

1. Съдът има изключителна компетентност по отношение на:

а) искове за действително нарушение или опасност от нарушение на патенти, сертификати за допълнителна закрила и други форми на закрила, включително насрещни искове за лицензии;

б) искове за установяване на липса на нарушение на патент и сертификати за допълнителна закрила;

⁽⁵⁾ Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, съставена в Лугано на 30 октомври 2007 г., и всички последващи изменения.

- в) искове за налагане на временни и предпазни мерки и други мерки;
- г) искове за обявяване на недействителност на патенти и на сертификати за допълнителна закрила;
- д) насрещни искове за обявяване на недействителност на патенти и на сертификати за допълнителна закрила;
- е) искове за вреди или за обезщетение, произтичащи от временната закрила, предоставяна от публикувана заявка за европейски патент;
- ж) искове, свързани с използването на изобретението до издаването на патента или с правото на преждеупотреба;
- з) искове за обезщетение във връзка с лицензи на основание член 8 от Регламент (ЕС) № 1257/2012; както и
- и) искове, свързани с решения на Европейското патентно ведомство при изпълнение на задачите, посочени в член 9 от Регламент (ЕС) № 1257/2012.

2. Националните съдилища на договарящите държави членки запазват компетентността си при искове, свързани с патенти и сертификати за допълнителна закрила, които не попадат в изключителната компетентност на Съда.

Член 33

Компетентност на отделенията на Първоинстанционния съд

1. Без да се засяга параграф 7 от настоящия член, искове, посочени в член 32, параграф 1, букви а), в), е) и ж), се предявяват пред:

- а) местното отделение, намиращо се в договарящата държава членка, в която нарушението или опасността от нарушение са настъпили или може да настъпят, или регионалното отделение, в което участва договарящата държава членка; или
- б) местното отделение, намиращо се в договарящата държава членка, в която се намира мястото на пребиваване на ответника или, в случай на множество ответници, на един от ответниците, основното място на стопанска дейност или — при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност — мястото на стопанска дейност, или регионалното отделение, в което участва договарящата държава членка. Иск срещу множество ответници може да бъде предявен само ако ответниците имат търговски отношения и ако искът се отнася до едно и също предполагаемо нарушение.

Исковете, посочени в член 32, параграф 1, буква з), се предявяват пред местното или регионалното отделение в съответствие с първа алинея, буква б).

Искове срещу ответници, чието място на пребиваване или основно място на стопанска дейност или — при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност — място на стопанска дейност се намира извън територията на договарящите държави членки, се предявяват пред местното или регионалното отделение в съответствие с първа алинея, буква а) или пред централното отделение.

Ако съответната договаряща държава членка няма местно отделение и не участва в регионално отделение, исковите се предявяват пред централното отделение.

2. Ако иск по член 32, параграф 1, букви а), в), е), ж) или з) е висящ в отделение на Първоинстанционния съд, иск по член 32, параграф 1, букви а), в), е), ж) или з), между същите страни относно същия патент не може да бъде предявен пред друго отделение.

Ако иск по член 32, параграф 1, буква а) е висящ пред регионално отделение и нарушението е извършено на територията на три или повече регионални отделения, по искане на ответника въпросното регионално отделение препраща делото на централното отделение.

Ако иск между същите страни относно същия патент е предявен пред няколко различни отделения, отделението, което е сезирано първо, има компетентност по отношение на цялото дело, а всяко отделение, което е сезирано по-късно, обявява иска за недопустим в съответствие с Процедурния правилник.

3. Насрещен иск за обявяване на недействителност по член 32, параграф 1, буква д) може да бъде предявен в случай на иск за нарушение по член 32, параграф 1, буква а). След изслушване на страните съответното местно или регионално отделение може по своя преценка:

- а) да продължи както с иска за нарушение, така и с насрещния иск за обявяване на недействителност, и да поиска председателят на Първоинстанционния съд да определи от резерва от съдии в съответствие с член 18, параграф 3 съдия с техническа квалификация, който притежава квалификации и опит в съответната област на техниката;
- б) да препрати насрещния иск за обявяване на недействителност за решаване от централното отделение и да спре или продължи с производството по иска за нарушение; или
- в) със съгласието на страните да препрати делото за решаване от централното отделение.

4. Искове по член 32, параграф 1, букви б) и г) се предявяват пред централното отделение. Ако обаче иск за нарушение по член 32, параграф 1, буква а) между същите страни и относно същия патент е бил предявен пред местно или регионално отделение, тези искове могат да бъдат предявени само пред същото местно или регионално отделение.

5. Ако иск обявяване на недействителност по член 32, параграф 1, буква г) е висящ пред централното отделение, иск за нарушение по член 32, параграф 1, буква а) между същите страни и относно същия патент може да бъде предявен пред всяко отделение в съответствие с параграф 1 от настоящия член или пред централното отделение. Съответното местно или регионално отделение действа по своя преценка в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

6. Разглеждането на иск за установяване на липса на нарушение по член 32, параграф 1, буква б), който е висящ пред централното отделение, се спира, когато иск за нарушение по член 32, параграф 1, буква а) между същите страни или между притежателя на изключителна лицензия и страната, предявила иск за установяване на липса на нарушение по отношение на същия патент, е предявен пред местно или регионално отделение в рамките на три месеца от датата на предявяване на иска пред централното отделение.

7. Страните може да се споразумеят да предявят искове по член 32, параграф 1, букви а)—з) пред отделение по свой избор, включително пред централното отделение.

8. Искове по член 32, параграф 1, букви г) и д) могат да бъдат предявени, без да е необходимо ищецът да подава възражение в Европейското патентно ведомство.

9. Искове по член 32, параграф 1, буква и) се предявяват пред централното отделение.

10. Всяка страна уведомява Съда за висящо пред Европейското патентно ведомство производство по обявяване на недействителност, ограничение или възражение, както и за всяко искане за ускорена процедура, отправено към Европейското патентно ведомство. Съдът може да спре производство пред него, ако може да се очаква бързо решение от Европейското патентно ведомство.

Член 34

Териториално действие на решенията

При европейски патент решенията на Съда обхващат територията на онези договарящи държави членки, за които европейският патент има действие.

ГЛАВА VII

Патентно посредничество и арбитраж

Член 35

Център за патентно посредничество и арбитраж

1. Създава се Център за патентно посредничество и арбитраж („Центърът“). Седалищата му се намират в Любляна и Лисабон.

2. Центърът осигурява база за посредничество и арбитраж на патентни спорове, които попадат в приложното поле на настоящото споразумение. Член 82 се прилага съответно за споразумения, постигнати при използване на базата на Центъра, включително чрез посредничество. Действието на патент обаче не може да бъде прекратено или ограничено при посредничество или арбитражно производство.

3. Центърът приема правила за посредничество и арбитраж.

4. Центърът съставя списък на посредници и арбитри, които да подпомагат страните при постигането на споразумение.

ЧАСТ II

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 36

Бюджет на Съда

1. Бюджетът на Съда се финансира от собствените финансови приходи на Съда и, поне в преходния период, посочен в член 83, доколкото е необходимо — от вноски от договарящите държави членки. Бюджетът е балансиран.

2. Собствените финансови приходи на Съда включват съдебни такси и други приходи.

3. Съдебните такси се определят от административния комитет. Те се състоят от фиксирана такса, съчетана с такса, основана на интереса, над предварително определена горна граница. Съдебните такси се определят на равнище, което гарантира точен баланс между принципа на справедлив достъп до правосъдие, особено за малките и средни предприятия, микросубектите, физическите лица, юридическите лица с нестопанска цел, университетите и публичните научноизследователски организации, и адекватно участие на страните в направените от Съда разходи, като се отчитат икономическите ползи за участващите страни и целта за самофинансиране на Съда чрез балансираните финанси. Размерът на съдебните такси се преразглежда периодично от административния комитет. Може да се обмислят целеви мерки за подкрепа на малки и средни предприятия и микросубекти.

4. Ако Съдът не може да балансира своя бюджет от собствените си ресурси, договарящите държави членки осигуряват специални финансови вноски.

Член 37

Финансиране на Съда

1. Оперативните разходи на Съда се покриват от неговия бюджет в съответствие със Статута.

Договарящите държави членки, които създават местно отделение, предоставят необходимата за тази цел материална база. Договарящите държави членки, които имат общо регионално отделение, предоставят съвместно необходимата за тази цел материална база. Договарящите държави членки, в които се намира централното отделение, негово подразделение или Апелативният съд, предоставят необходимата за тази цел материална база. По време на първоначален преходен период от седем години, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение съответните договарящи държави членки осигуряват също така административен помощен персонал, без да се засяга статутът на този персонал.

2. На датата на влизане в сила на настоящото споразумение договарящите държави членки осигуряват първоначалните финансови вноски, необходими за създаването на Съда.

3. През първоначалния преходен период от седем години, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение вноската на всяка договаряща държава членка, която е ратифицирала или се е присъединила към споразумението преди датата на влизането му в сила, се изчислява въз основа на броя на европейските патенти, които имат действие на територията на тази държава на датата на влизане в сила на настоящото споразумение, и броя на европейските патенти, за които са предявени искове за нарушение или за обявяване на недействителност в националните съдилища на тази държава през трите години преди влизането в сила на настоящото споразумение.

През същия първоначален преходен период от седем години вноските на държавите членки, които ратифицират или се присъединяват към настоящото споразумение след влизането му в сила, се изчисляват въз основа на броя на европейските патенти, които имат действие на територията на ратифициращата или присъединяващата се държава членка на датата на ратификацията или присъединяването, и броя на европейските патенти, за които са предявени искове за нарушение или за обявяване на недействителност в националните съдилища на ратифициращата или присъединяващата се държава членка през трите години преди ратификацията или присъединяването.

4. В случай че след края на първоначалния преходен период от седем години, през който се очаква Съдът да започне да се самофинансира, възникне необходимост от вноски от договарящите държави членки, те се определят в съответствие с процента на разпределение на годишните такси за подновяване на европейски патенти с единно действие, приложими към момента, в който възникне необходимостта от такива вноски.

Член 38

Финансиране на рамката за обучение на съдиите

Рамката за обучение на съдиите се финансира от бюджета на Съда.

Член 39

Финансиране на Центъра

Оперативните разходи на Центъра се финансират от бюджета на Съда.

ЧАСТ III

ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 40

Статут

1. В Статута се установяват подробни правила за организацията и работата на Съда.

2. Статутът е приложен към настоящото споразумение. Статутът може да бъде изменен с решение на административния комитет въз основа на предложение на Съда или на договаряща държава членка, представено след консултация със Съда. Измененията обаче не могат да противоречат на настоящото споразумение, нито да го променят.

3. Статутът гарантира, че Съдът работи по-най-ефикасно и икономически ефективен начин и осигурява справедлив достъп до правосъдие.

Член 41

Процедурен правилник

1. В Процедурния правилник се установяват подробни правила за производствата пред Съда. Той трябва да е в съответствие с настоящото споразумение и със Статута.

2. Административният комитет приема Процедурния правилник въз основа на широки консултации със заинтересованите страни. Преди това се отправя искане до Европейската комисия за становище относно съвместимостта на Процедурния правилник с правото на Съюза.

Процедурният правилник може да бъде изменен с решение на административния комитет въз основа на предложение на Съда и след консултация с Европейската комисия. Тези изменения обаче не могат да противоречат на настоящото споразумение или на Статута, нито да ги променят.

3. Процедурният правилник гарантира възможно най-високо качество на решенията на Съда и възможно най-ефикасна и икономически ефективна организация на производствата. Процедурният правилник гарантира справедлив баланс между законните интереси на всички страни. Процедурният правилник предоставя на съдиите в необходимата степен възможност за самостоятелна преценка, без да засяга предвидимостта на производството за страните.

Член 42

Пропорционалност и безпристрастност

1. Съдът разглежда съдебните спорове по пропорционален на тяхното значение и сложност начин.

2. Съдът гарантира честното и справедливо прилагане на правилата, процедурите и правните средства за защита, предвидени в настоящото споразумение и в Статута, както и че те не нарушават конкуренцията.

Член 43

Водене на делата

Съдът проявява активност във воденето на делата в съответствие с Процедурния правилник, без да засяга свободата на страните да определят предмета и доказателствата по тяхното дело.

Член 44

Електронни процедури

Съдът използва по най-добрия начин електронни процедури като например електронно подаване на становища от страните и представяне на доказателства в електронна форма, както и конферентна видеовръзка, в съответствие с Процедурния правилник.

Член 45

Публични производства

Производства са публични, освен ако Съдът не реши да бъдат при закрити врата, доколкото е необходимо, в интерес на една от страните или на други засегнати лица, или в общия интерес на правосъдието и обществения ред.

Член 46

Процесуална правоспособност

Всяко физическо или юридическо лице или образувание, равносложно на юридическо лице, което има право да започне производство в съответствие с националното си право, може да бъде страна по производство пред Съда.

Член 47

Страни

1. Патентпритежателят има право да предявява иск пред Съда.

2. Освен ако лицензионният договор не предвижда друго, притежателят на изключителна лицензия по отношение на даден патент има право да предявява иск пред Съда при същите условия като патентпритежателя, при условие че патентпритежателят е уведомен предварително.

3. Притежателят на неизключителна лицензия няма право да предявява искове пред Съда, освен ако патентпритежателят не е уведомен предварително и доколкото това изрично не е разрешено в лицензионния договор.

4. При искове, предявени от притежателя на лицензия, патентпритежателят има право да встъпи по предявения пред Съда иск.

5. Действителността на патент не може да бъде оспорвана в рамките на иск за нарушение, предявен от притежател на лицензия, когато патентпритежателят не участва в производството. Страната по иск за нарушение, която желае да оспори действителността на даден патент, трябва да предяви иск срещу патентпритежателя.

6. Всяко друго физическо или юридическо лице или образувание, което има право да предявява искове в съответствие с националното си право и което е засегнато от даден патент, може да предявява искове в съответствие с Процедурния правилник.

7. Всяко физическо или юридическо лице или образувание, което има право да предявява искове в съответствие с националното си право и което е засегнато от решение на Европейското патентно ведомство, взето при изпълнение на задачите по член 9 от Регламент (ЕС) № 1257/2012, има право да предявява искове по член 32, параграф 1, буква и).

Член 48

Представителство

1. Страните се представляват от адвокати, които имат разрешение да практикуват в съд на договаряща държава членка.

2. По избор страните могат да се представляват от европейски патентни представители, които имат право да действат като професионални представители пред Европейското патентно ведомство съгласно член 134 от Европейската патентна конвенция и които притежават подходящи квалификации като например Европейски сертификат за водене на патентни спорове.

3. Изискванията за квалификация по параграф 2 се определят от административния комитет. Секретарят съхранява списък на европейски патентни представители, които имат право да представляват страни пред Съда.

4. Представителите на страните могат да бъдат попомагани от патентни представители, които имат право да се изказват на заседанията на Съда в съответствие с Процедурния правилник.

5. Представителите на страните се ползват с правата и имунитетите, необходими за независимото изпълнение на техните задължения, включително привилегията да не разкриват в производството пред Съда съдържанието на обмена между представителя и страната по делото или друго лице при условията, определени в Процедурния правилник, освен ако засегнатата страна не се откаже изрично от тази привилегия.

6. Представителите на страните се задължават да не подвеждат Съда относно спора или фактите, било съзнателно, или при наличие на основателни причини да знаят това.

7. При производство по член 32, параграф 1, буква и) не се изисква представителство в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член.

ГЛАВА II

Език на производството

Член 49

Език на производството пред Първоинстанционния съд

1. Езикът на производството пред местно или регионално отделение е някой от официалните езици на Европейския съюз, който е официалният език или един от официалните езици на договарящата държава членка, в която се намира съответното отделение, или официалният(те) език(ци), посочен(и) от договарящите държави членки, които имат общо регионално отделение.

2. Независимо от параграф 1 договарящите държави членки могат да посочат един или повече от официалните езици на Европейското патентно ведомство за език на производството пред своите местни или регионални отделения.

3. С одобрението на компетентния състав страните могат да се споразумеят за език на производството да се използва езикът, на който е издаден патентът. Ако съставът не одобри избора, страните могат да поискат делото да се препрати на централното отделение.

4. Със съгласието на страните компетентният състав може, от съображения за удобство и справедливост, да реши да използва като език на производството езикът, на който е издаден патентът.

5. По искане на една от страните и след изслушване на другите страни и компетентния състав председателят на Първоинстанционния съд може, от съображения за справедливост и като взема предвид всички относими обстоятелства, включително позицията на страните, и по-конкретно позицията на ответника, да вземе решение за език на производството да се използва езикът, на който е издаден патентът. В този случай председателят на Първоинстанционния съд преценява необходимостта от конкретни мерки за осигуряване на писмен и устен превод.

6. Езикът на производството пред централното отделение е езикът, на който е издаден съответният патент.

Член 50

Език на производството пред Апелативния съд

1. Езикът на производството пред Апелативния съд е езикът на производството пред Първоинстанционния съд.

2. Независимо от параграф 1 страните могат да се споразумеят за език на производството да използват езика, на който е издаден патентът.

3. В изключителни случаи и доколкото е целесъобразно, Апелативният съд може със съгласието на страните да реши за език на производството да се използва друг официален език на договаряща държава членка — по време на цялото производство или на част от него.

Член 51

Други правила във връзка с езика

1. Съставите на Първоинстанционния съд и Апелативния съд могат, доколкото е целесъобразно, да не налагат изискване за превод.

2. По искане на една от страните и доколкото е целесъобразно, отделенията на Първоинстанционния съд и Апелативния съд предоставят база за устен превод, за да подпомогнат съответните страни по време на устната фаза на производството.

3. Независимо от член 49, параграф 6, в случаите когато пред централното отделение е предявен иск за нарушение, ответник, чието място на пребиваване, основно място на стопанска дейност или място на стопанска дейност се намира в държава членка, има право да получи при поискване превод на съответните документи на езика на държавата членка по местопребиваване, основно място на стопанска дейност или, при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност, място на стопанска дейност, при следните условия:

а) централното отделение е компетентно в съответствие с член 33, параграф 1, трета или четвърта алинея, и

б) езикът на производството пред централното отделение е език, който не е официален език на държавата членка, в която ответникът има място на пребиваване, основно място на стопанска дейност или, при липса на местопребиваване или основно място на стопанска дейност, място на стопанска дейност, и

в) ответникът не владее добре езика на производството.

ГЛАВА III

Производство пред съда

Член 52

Писмена, предварителна и устна фаза

1. Производството пред Съда се състои от писмена, предварителна и устна фаза, в съответствие с Процедурния правилник. Всички фази се организират по гъвкав и балансиран начин.

2. При предварителната фаза на производството, след писмената фаза и доколкото е целесъобразно, съдията докладчик отговаря за свикването на предварително съдебно заседание, при условие че това му е възложено от целия състав. По-специално той заедно със страните проучва възможностите за постигане на споразумение, включително чрез посредничество и/или арбитраж, като се използва базата, предоставяна от посочения в член 35 Център.

3. Устната фаза на производството дава на страните възможността да разяснят надлежно своите аргументи. Съдът може, със съгласието на страните, да изключи устната фаза.

Член 53

Доказателствени средства

1. В производствата в Съда средствата за представяне или събиране на доказателства включват по-специално следното:

- a) обяснения на страните;
- b) изискване на сведения;
- b) представяне на документи;
- г) свидетелски показания;
- д) заключения на вещи лица;
- e) оглед;
- ж) сравнителни тестове или експерименти;
- з) писмени клетвени декларации (*affidavit*).

2. Процедурният правилник урежда процедурите за събиране на доказателствата. Разпитът на свидетели и вещи лица се наблюдава от Съда и се ограничава до необходимото.

Член 54

Тежест на доказване

Без да се засяга член 24, параграфи 2 и 3, тежестта на доказване на фактите носи страната, която се основава на тях.

Член 55

Обръщане на тежестта на доказване

1. Без да се засяга член 24, параграфи 2 и 3, ако предметът на патента е метод за получаване на нов продукт, при липса на доказателства за противното се счита, че идентичният продукт, произведен без съгласието на патентоприетеля, е получен чрез патентования метод.

2. Принциплът, посочен в параграф 1, се прилага и тогава, когато съществува значителна вероятност идентичният продукт да е бил произведен чрез патентования метод и патентоприетелят не е бил в състояние, въпреки положените разумни усилия, да определи използвания в действителност метод за този идентичен продукт.

3. При привеждането на доказателства за противното се вземат предвид законните интереси на ответника за закрила на производствените му и търговски тайни.

ГЛАВА IV

Правомощия на Съда

Член 56

Общи правомощия на Съда

1. Съдът може да прилага мерките, процедурите и средствата, предвидени в настоящото споразумение, както и да издава своите актове при условия, определени в съответствие с Процедурния правилник.

2. Съдът отчита надлежно интересите на страните и преди да постанови акт, дава на страните възможност да бъдат изслушани, освен ако това е несъвместимо с ефективното изпълнение на акта.

Член 57

Вещи лица

1. Без да се засяга възможността страните да предоставят експертни становища, Съдът може по всяко време да назначи вещо лице с цел осигуряване на експертно мнение за конкретни аспекти на делото. Съдът предоставя на тези вещи лица цялата информация, необходима за изготвяне на заключение.

2. За тази цел Съдът съставя примерен списък на вещи лица в съответствие с Процедурния правилник. Списъкът се съхранява от секретаря.

3. Вещите лица гарантират своята независимост и безпристрастност. Приложимите прямо съдиите правила, уреждащи случаите на конфликт на интереси и изложени в член 7 от Статута, се прилагат по аналогия за вещите лица.

4. Заключениета, представени на Съда от вещите лица, са на разположение на страните, които имат възможността да вземат отношение по тях.

Член 58

Защита на поверителна информация

С оглед защитата на търговските тайни, личните данни или друга поверителна информация на дадена страна по производството или на трето лице или с цел предотвратяване на злоупотреба с доказателства Съдът може да разпорежи събирането и използването на доказателства в производствата пред него да се ограничи или забрани или достъпът до тези доказателства да се ограничи до определени лица.

Член 59

Разпореждане за представяне на доказателства

1. По искане на страна, която е представила разумно наличните доказателства, които са достатъчни да подкрепят твърденията ѝ, и при доказването на тези твърдения е посочила доказателства, с които разполага противната страна или трето лице, Съдът може да разпорежи противната страна или третото лице да представи въпросните доказателства, при спазване на условията за защита на поверителната информация. Това разпореждане не води до задължение за даване на доказателства, които биха увеличили страната в извършване на нарушение.

2. По искане на страна Съдът може да разпорежи, при същите условия като посочените в параграф 1, представянето на банкови, финансови или търговски документи, с които разполага противната страна, при спазване на условията за защита на поверителната информация.

Член 60

Разпореждане за обезпечение на доказателства и за оглед на помещенията

1. По искане на ищец, който е представил разумно наличните доказателства в подкрепа на твърдение за нарушение или предстоящо нарушение на патент, Съдът може още преди началото на производството по същество да разпорежи да бъдат взети незабавни и ефективни временни мерки за обезпечение на съответните доказателства относно предполагаемото нарушение, при спазване на условията за защита на поверителната информация.

2. Тези мерки могат да включват подробно описание, със или без вземане на мостри, или физическо изземване на продуктите, предмет на нарушението, и, когато е уместно, на материалите и средствата, използвани за производството и/или разпространението на тези продукти, и свързаните с това документи.

3. По искане на ищец, който е представил доказателства в подкрепа на твърдение за нарушение или предстоящо нарушение на патент, Съдът може още преди началото на производството по същество да разпорежи оглед на помещенията.

Огледът на помещенията се извършва от лице, определено от Съда в съответствие с Процедурния правилник.

4. При огледа на помещенията ищецът не присъства лично, но може да бъде представляван от независим представител на професията, чието име трябва да бъде посочено в съдебното разпореждане.

5. Съдът разпорежда да бъдат взети мерки, ако е необходимо без изслушване на другата страна, по-специално когато всяко забавяне може да причини непоправима вреда на патентоприателя или когато има явен риск от унищожаване на доказателства.

6. Когато мерките за обезпечение на доказателства или за оглед на помещения са разпоредени без изслушване на другата страна по делото, засегнатите страни се уведомяват незабавно и най-късно непосредствено след изпълнението на мерките. По искане на засегнатите страни мерките се преразглеждат, като това включва правото им да бъдат изслушани, с оглед да се реши в рамките на разумен срок след уведомяването за предприетите мерки дали те да бъдат изменени, отменени или потвърдени.

7. Мерките за обезпечение на доказателства могат да се вземат под условие, че ищецът представи достатъчно обезпечение или равностойна гаранция с цел обезщетяване за претърпени от ответника вреди съгласно предвиденото в параграф 9.

8. По искане на ответника Съдът осигурява отмяната или прекратяването по друг начин на действието на мерките за обезпечение на доказателства, без да се засяга правото да се иска обезщетение, ако ищецът, в рамките на по дългия от двата срока — 31 календарни дни или 20 работни дни, не предяви пред Съда иск за решаване на спора по същество.

9. Когато мерките за запазване на доказателствата бъдат отменени или отпаднат поради действие или бездействие от страна на ищеца, или когато впоследствие се установи, че не е имало нарушение или опасност от нарушение на патента, по искане на ответника Съдът може да разпорежи на ищеца да обезщети ответника по подходящ начин за вредите, претърпени в резултат на тези мерки.

Член 61

Разпореждане за въздържане от действия

1. По искане на ищец, който е представил разумни налични доказателства в подкрепа на твърдение за нарушение или предстоящо нарушение на патент, Съдът може още преди началото на производството по същество да разпорежи дадена страна да не премества активи, намиращи се на подведомствената му територия, или да не търгува с дадени активи, независимо дали се намират в рамките на подведомствената му територия.

2. Член 60, параграфи 5—9 се прилага съответно към мерките, посочени в настоящия член.

Член 62

Временни и предпазни мерки

1. Съдът може да разпреди налагането на мерки срещу предполагаем нарушител или срещу посредник, чиито услуги са използвани от предполагаемия нарушител, с цел предотвратяване на бъдещо нарушение, да забрани — временно и, когато е уместно, с налагане на периодична имуществена санкция — продължаването на предполагаемото нарушение или да обвърже продължаването му с внасянето на гаранция, осигуряваща обезщетяването на притежателя на правата.

2. Съдът е свободен да прецени значимостта на интересите на страните и по-специално взема предвид възможната вреда за всяка от страните, произтичаща от разпореждането или отказа да бъдат наложени мерките.

3. Съдът може също така да разпреди изземването или предаването на продуктите, за които има съмнение, че нарушават патент, с цел да се предотврати тяхното навлизане или движение по търговските канали. В случай че ищецът докаже наличието на обстоятелства, които вероятно биха застрашили поправянето на вредите, Съдът може да разпреди предпазно изземване на движимото и недвижимо имущество на предполагаемия нарушител, включително запориране на банковите му сметки и други активи.

4. По отношение на мерките, посочени в параграфи 1 и 3, Съдът може да изиска ищецът да предостави достатъчно убедителни доказателства, че ищецът е притежателят на правата и че правото на ищеца е нарушено или че такова нарушение непосредствено предстои.

5. Член 60, параграфи 5—9 се прилагат съответно към мерките, посочени в настоящия член.

Член 63

Постоянни мерки

1. При вземането на решение, с което се установява нарушение на патент, Съдът може да разпреди налагането на мерки срещу нарушителя с цел да се забрани продължаването на нарушението. Съдът може да разпреди налагането на такива мерки и срещу посредник, чиито услуги се използват от трето лице за нарушаване на патент.

2. Когато е необходимо, при неспазването на посочената в параграф 1 забрана може да се приложи периодична имуществена санкция в полза на Съда.

Член 64

Корективни мерки при производство по иск за нарушение

1. Без да се засяга обезщетението за вреди, дължимо на потърпевщата страна поради нарушението, и без каквато и да било компенсация, Съдът може да разпреди, по искане на ищеца, предприемането на подходящи мерки по отношение на продуктите, за които е установено, че нарушават патент, и, когато е уместно, на материалите и средствата, които са използвани основно за създаването или производството на тези продукти.

2. Тези мерки включват:

а) обявяване на нарушението;

б) изтегляне на продуктите от търговските канали;

в) отстраняване на характеристиките на продукта, които представляват нарушение;

г) пълно премахване на продуктите от търговските канали; или

д) унищожаване на продуктите и/или на използваните материали и средства.

3. Съдът разпорежда налагането на мерките да бъде за сметка на нарушителя, освен ако не се посочат особени причини срещу това.

4. При разглеждането на искане за корективни мерки по настоящия член Съдът взема предвид изискването за пропорционалност между тежестта на нарушението и мерките, които ще бъдат разпоредени, готовността на нарушителя да спре да извършва нарушение с материалите, както и интересите на трети лица.

Член 65

Решение относно действителността на патент

1. Съдът взема решение относно действителността на патент въз основа на иск за обявяване на недействителност или на насрещен иск за обявяване на недействителност.

2. Съдът може да обяви даден патент за изцяло или частично недействителен само на основанията, посочени в член 138, параграф 1 и член 139, параграф 2 ЕПК.

3. Без да се засяга член 138, параграф 3 ЕПК, ако основанията за недействителност засягат патента само частично, патентът се ограничава чрез съответно изменение на претенциите и той се обявява за частично недействителен.

4. Приема се, че в степента, в която е обявен за недействителен, даден патент от самото начало не е имал действието, посочено в членове 64 и 67 ЕПК.

5. Когато Съдът с окончателно решение обяви даден патент за изцяло или частично недействителен, той изпраща копие от решението до Европейското патентно ведомство, а в случай на европейски патент — до националното патентно ведомство на съответната договаряща държава членка.

Член 66

Правомощия на Съда по отношение на решенията на Европейското патентно ведомство

1. По отношение на иските, предявени по член 32, параграф 1, буква и), Съдът може да упражнява всякакви правомощия, предоставени на Европейското патентно ведомство, в съответствие с член 9 от Регламент (ЕС) № 1257/2012, включително внасяне на поправки в регистъра за единна патентна закрила.

2. Чрез дерогация от член 69, страните поемат собствените си разходи по отношение на иските, предявени по член 32, параграф 1, буква и).

Член 67

Правомощие да се разпреди предоставяне на информация

1. В отговор на обосновано и съобразено с изискванията за пропорционалност искане на ищеца и в съответствие с Процедурния правилник, Съдът може да разпреди на нарушителя да информира ищеца за:

- а) произхода и каналите за разпространение на продуктите или методите, които са предмет на нарушение;
- б) произведените, изработените, доставените, получените или поръчаните количества, както и цената, получена за продуктите, които са предмет на нарушение; както и
- в) самоличността на евентуалните трети лица, участващи в производството или разпространението на продуктите, които са предмет на нарушение, или в използването на метода, който е предмет на нарушение.

2. Съдът може в съответствие с Процедурния правилник също така да разпреди всички други трети лица, за които:

- а) е установено, че притежават продуктите, които са предмет на нарушение, в търговски мащаб или използват метода, който е предмет на нарушение, в търговски мащаб;
- б) е установено, че предоставят в търговски мащаб услуги, използвани в действия, които представляват нарушение; или
- в) лицето по буква а) или б) е посочило, че участват в производството, изработването или разпространението на продуктите или методите, които са предмет на нарушение, или в предоставянето на услуги,

да предоставят на ищеца информацията по параграф 1.

Член 68

Присъждане на обезщетения

1. По искане на увредената страна Съдът нарежда нарушителят, който съзнателно или при наличието достатъчно основания да го знае е участвал в дейност по нарушаване на патент, да изплати на увредената страна подходящо обезщетение за вредите, които увредената страна действително е претърпяла в резултат на нарушението.

2. Увредената страна се поставя, доколкото е възможно, в положението, което би имала, ако нарушението не беше извършено. Нарушителят не може да черпи ползи от нарушението. Обезщетението обаче не е наказателно.

3. При определяне на обезщетението Съдът:

- а) взема предвид всички относими фактори, например отрицателните икономически последици, включително пропуснатата печалба, които увредената страна е понесла, всяка нечестно получена от нарушителя печалба и, когато е уместно, елементи, различни от икономическите фактори, например неимуществени вреди, причинени на увредената страна вследствие на нарушението; или
- б) алтернативно на буква а) може, в подходящи случаи, да определи обезщетението като обща сума въз основа на елементи като най-малкото размера на възнагражденията или таксите, които биха били дължими, в случай че нарушителят бе поискал разрешение да ползва въпросния патент.

4. В случаите когато нарушителят не е участвал в дейността по нарушаването съзнателно или при наличието на достатъчно основания да го знае, Съдът може да разпреди възстановяване на печалбата или изплащане на обезщетение.

Член 69

Съдебни разноски

1. По правило, освен ако изискванията за справедливост не налагат друго, загубилата делото страна поема разумните и пропорционални съдебни разноски и други разходи, направени от спечелилата страна, до таван, установен в съответствие с Процедурния правилник.

2. Когато дадена страна спечели делото само частично или при изключителни обстоятелства, Съдът може да разпреди разноските да се разпределят справедливо или страните да поемат своите собствени разноски.

3. Всички излишни за Съда или друга страна разноски се поемат от страната, която ги е причинила.

4. По искане на ответника Съдът може да разпреди на ищеца да предостави съразмерно обезпечение за съдебните разходи и другите разходи, направени от ответника, които ищецът може да е задължен да поеме, по-конкретно в случаите, посочени в членове 59 — 62.

Член 70

Съдебни такси

1. Страните по производства в Съда заплащат съдебни такси.

2. Съдебните такси се заплащат предварително, освен ако Процедурният правилник не предвижда друго. Страна, която не е заплатила предвидената съдебна такса, може да бъде изключена от по-нататъшно участие в производството.

Член 71

Правна помощ

1. Страна, която е физическо лице напълно или частично неспособно да посрещне разходите по производството, може по всяко време да подаде молба за правна помощ. Условието за отпускане на правна помощ се определят в Процедурния правилник.

2. В съответствие с Процедурния правилник Съдът решава дали правната помощ следва да бъде отпусната изцяло или частично или следва да бъде отказана.

3. По предложение на Съда административният комитет определя равнището на правната помощ и правилата относно поемането на разходите във връзка с нея.

Член 72

Давностен срок

Без да се засяга член 24, параграфи 2 и 3, исковите, свързани с всякакви форми на парично обезщетение, не могат да бъдат заведени по-късно от пет години от датата, на която ищецът е научил или е имал разумни основания да научи последния факт, обосноваващ предявяването на иска.

ГЛАВА V

Обжалване

Член 73

Обжалване

1. Решение на Първоинстанционния съд може да бъде обжалвано пред Апелативния съд от всяка страна, чието становище е отхвърлено напълно или частично, в срок от два месеца от датата на съобщаването на решението.

2. Разпореждане на Първоинстанционния съд може да се обжалва пред Апелативния съд от всяка страна, чието становище е отхвърлено напълно или частично:

а) по отношение на разпорежданията, посочени в член 49, параграф 5, членове 59 — 62 и член 67 — в срок от 15 календарни дни от съобщаването на съответното разпореждане на ищеца;

б) по отношение на разпорежданията, различни от посочените в буква а):

i) заедно с обжалването на решението; или

ii) когато Съдът признае право на обжалване — в срок от 15 дни от съобщаването на решението на Съда във връзка с това.

3. Обжалването на решение или разпореждане на Първоинстанционния съд може да се основава на правни съображения или на фактически обстоятелства.

4. Нови факти и доказателства могат да се представят само в съответствие с Процедурния правилник и ако не е било разумно да се очаква тяхното представяне от заинтересованата страна по време на производството пред Първоинстанционния съд.

Член 74

Действие на обжалването

1. Обжалването не спира изпълнението освен ако Апелативният съд не реши друго при мотивирано искане от една от страните. Процедурният правилник гарантира незабавното вземане на това решение.

2. Независимо от параграф 1, обжалването на решение по искове или насрещни искове за обявяване на недействителност, както и по искове, основани на член 32, параграф 1, буква и), винаги спира изпълнението.

3. Обжалване на разпореждане по член 49, параграф 5, членове 59 — 62 или член 67 не е пречка за продължаването на главното производство. Първоинстанционният съд обаче не може да постанови решение по главното производство, преди Апелативният съд да вземе решение по обжалването на разпореждане.

Член 75

Решение по обжалване и връщане

1. В случай че обжалване по член 73 е основателно, Апелативният съд отменя решението на Първоинстанционния съд и постановява окончателно решение. В изключителни случаи и в съответствие с Процедурния правилник Апелативният съд може да върне делото обратно за решаване в Първоинстанционния съд.

2. Когато делото е върнато на Първоинстанционния съд съгласно параграф 1, той е обвързан от решението на Апелативния съд по правните въпроси.

ГЛАВА VI

Решения

Член 76

Основания за решенията и право на изслушване

1. Съдът взема решение в съответствие с исканията, представени от страните, и не присъжда повече от поисканото.
2. Решенията по същество могат да се основават единствено на доводите, фактите и доказателствата, представени от страните или приобшени в производството по разпореждане на Съда и по които страните са имали възможност да вземат отношение.
3. Съдът оценява доказателствата свободно и независимо.

Член 77

Изисквания за форма

1. Решенията и разпорежданията на Съда се мотивират и се изготвят в писмена форма в съответствие с Процедурния правилник.
2. Решенията и разпорежданията на Съда се постановяват на езика на производството.

Член 78

Решения на Съда и особени мнения

1. Решенията и разпорежданията на Съда се вземат с мнозинство от състава в съответствие със Статута. При равно разпределение на гласовете гласът на председателстващия съдия е решаващ.
2. При изключителни обстоятелства всеки съдия от състава може да изрази особено мнение, отделно от решението на Съда.

Член 79

Споразумение

По всяко време в хода на производството страните могат да приключат делото със споразумение, което се потвърждава с решение на Съда. Не е възможно обявяването на недействителност или ограничаването на патент със споразумение.

Член 80

Публикуване на решенията

Съдът може да разпорежи, по искане на ищеца и за сметка на нарушителя, съответни мерки за разпространение на информацията, свързана с решението на Съда, включително излагането на решението и цялостното му или частично публикуване в обществените медии.

Член 81

Преразглеждане

1. Апелативният съд може по изключение да уважи искане за преразглеждане след окончателно решение на Съда при следните обстоятелства:

а) при откриване на факт от страната, искаща преразглеждане, който предвид естеството си може да се окаже решаващ и който не е бил известен на страната, искаща преразглеждане, при постановяването на решението; такова искане може да бъде уважено единствено въз основа на деяние, за което с окончателно решение на национален съд е установено, че съставлява престъпление; или

б) в случай на съществено процесуално нарушение, по-специално когато на ответник, който не се е явил пред Съда, в достатъчен срок не е бил връчен документът за образуване на производството или равностоен документ, за да има този ответник възможност да организира защитата си.

2. Искането за преразглеждане се подава в рамките на 10 години от датата на решението, но не по-късно от два месеца след датата на откриването на новия факт или на процесуалното нарушение. Искането не спира изпълнението, освен ако Апелативният съд не реши друго.

3. В случай че искането за преразглеждане е основателно, Апелативният съд напълно или частично отменя разглежданото решение и възобновява производството за ново разглеждане и решаване, в съответствие с Процедурния правилник.

4. На лицата, които използват патенти, предмет на съдебно решение, което подлежи на преразглеждане, и които действат добросъвестно, следва да бъде разрешено да продължат да ги използват.

Член 82

Изпълнение на решения и разпореждания

1. Решенията и разпорежданията на Съда подлежат на изпълнение в която е да договаряща държава членка. Разпореждане за изпълнението на решение се прикрепя към решението на Съда.

2. Ако е целесъобразно, изпълнението на решение може да зависи от предоставянето на обезпечение или равностойна гаранция за обезщетяване за претърпени вреди, в частност при налагане на мерки.

3. Без да се засягат настоящото споразумение и Статутът, изпълнителното производство се урежда от правото на договарящата държава членка, в която се провежда изпълнението. Решенията на Съда се изпълняват при същите условия като решенията, постановени в договарящата държава членка, в която се провежда изпълнението.

4. В случай че дадена страна не спазва условията по разпореждане на Съда, същата може да бъде санкционирана с периодична имуществена санкция в полза на Съда. Всяка санкция е съразмерна на значимостта на разпореждането, което подлежи на изпълнение, и не засяга правото на страната да иска обезщетение за вреди или обезпечение.

ЧАСТ IV

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 83

Преходен режим

1. В рамките на седемгодишен преходен период след датата на влизане в сила на настоящото споразумение пред националните съдилища или други компетентни национални органи все още могат да се предявяват искове за нарушение или обявяване на недействителност на европейски патент или искове за нарушение или за обявяване на недействителността на сертификат за допълнителна закрила, издаден за продукт, закрилян с европейски патент.

2. Исковите, висящи пред национален съд в края на преходния период, не се засягат от изтичането на този период.

3. Освен ако пред Съда вече е предявен иск, притежателите или заявителите на европейски патент, издаден или заявен преди края на преходния период по параграф 1 и, когато е приложимо, параграф 5, както и притежателят на сертификат за допълнителна закрила, издаден за продукт, закрилян с европейски патент, имат възможност да се откажат от изключителната компетентност на Съда. За тази цел те уведомяват секретариата за своя отказ най-късно един месец преди изтичането на преходния период. Отказът поражда действие при вписването му в регистъра.

4. Освен при вече предявен иск пред национален съд, притежателите или заявителите на европейски патенти или притежателите на сертификати за допълнителна закрила, издадени за продукт, закрилян с европейски патент, които са използвали възможността за отказ, предвидена в параграф 3, имат право да оттеглят своя отказ по всяко време. В този случай те уведомяват секретариата за това. Оттеглянето на отказа поражда действие от вписването му в регистъра.

5. Пет години след влизане в сила на настоящото споразумение административният комитет провежда широки

консултации с ползвателите на патентната система, както и проучване относно броя европейски патенти и сертификати за допълнителна закрила, издадени за продукти, закриляни с европейски патенти, във връзка с които в съответствие с параграф 1 пред националните съдилища все още се предявяват искове за нарушение или искове за обявяване на недействителност, относно причините и последиците от това. Въз основа на тези консултации и на становище на Съда административният комитет може да реши да удължи преходния период с най-много още седем години.

ЧАСТ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 84

Подписване, ратифициране и присъединяване

1. Настоящото споразумение се открива за подписване от всички държави членки на 19 февруари 2013 г.

2. Настоящото споразумение подлежи на ратифициране съгласно съответните конституционни изисквания на държавите членки. Документите за ратификация се депозират при Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз (наричан по-долу „депозитар“).

3. Всяка държава членка, подписала настоящото споразумение, уведомява Европейската комисия относно извършената от нея ратификация на споразумението към момента на депозитиране на своя документ за ратификация съгласно член 18, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1257/2012.

4. Настоящото споразумение е открито за присъединяване на всички държави членки. Документите за присъединяване се депозират при депозитара.

Член 85

Функции на депозитаря

1. Депозитарят изготвя заверени копия на настоящото споразумение и ги предава на правителствата на всички подписали или присъединяващи се държави членки.

2. Депозитарят уведомява правителствата на подписалите или присъединяващите се държави членки за:

а) всеки подпис;

б) депозитирането на всеки документ за ратификация или присъединяване;

в) датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

3. Депозитарят регистрира настоящото споразумение в Секретариата на Организацията на обединените нации.

Член 86

Срок на действие на споразумението

Настоящото споразумение има неограничен срок на действие.

Член 87

Преразглеждане

1. След настъпването на по-късното от следните две събития: изтичането на седем години от влизането в сила на настоящото споразумение или вземането на решение по 2 000 дела за нарушение от страна на Съда, и ако е необходимо, периодично след това, административният комитет провежда широки консултации с ползвателите на патентната система относно работата, ефикасността и икономическата ефективност на Съда и относно доверието на ползвателите на патентната система в качеството на решенията на Съда. Въз основа на тези консултации и на становище на Съда административният комитет може да вземе решение за преразглеждане на настоящото споразумение с цел подобряване работата на Съда.
2. Административният комитет може да измени настоящото споразумение, за да го приведе в съответствие с международен договор, свързан с патентите или правото на Съюза.
3. Решение на административния комитет, прието въз основа на параграфи 1 и 2, не поражда действие, ако дадена договаряща държава членка в срок от дванадесет месеца от датата на решението заяви, въз основа на съответните си вътрешни процедури за вземане на решения, че не желае да бъде обвързана от това решение. В такъв случай се свиква конференция за преглед на договарящите държави членки.

Член 88

Езици на споразумението

1. Настоящото споразумение е изготвено в единствен оригинал на английски, френски и немски език, като текстовете на всеки един от тези езици са автентични.

2. Текстовете на настоящото споразумение, изготвени на официалните езици на договарящите държави членки, различни от посочените в параграф 1, се считат за официални, ако бъдат одобрени от административния комитет. В случай на различия между отделните текстове предимство имат текстовете, посочени в параграф 1.

Член 89

Влизане в сила

1. Настоящото споразумение влиза в сила на по-късната от следните дати: 1 януари 2014 г. или първия ден от четвъртия месец след депозирането на тринадесетия документ за ратификация или присъединяване в съответствие с член 84, при което се включват трите държави членки, в които е породил действие най-голям брой европейски патенти през годината, предшестваща годината на подписване на споразумението, или на първия ден от четвъртия месец след датата на влизане в сила на измененията към Регламент (ЕС) № 1215/2012 по отношение на връзката му с настоящото споразумение.

2. Всяка ратификация или присъединяване след влизането в сила на настоящото споразумение поражда действие на първия ден от четвъртия месец, следващ депозирането на документа за ратификация или присъединяване.

В доказателство за което долуподписаните надлежно упълномощени лица положили подписите си под настоящото споразумение,

Съставено в Брюксел на 19 февруари 2013 г. на английски, немски и френски език, като и трите текста са автентични, в единствен екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

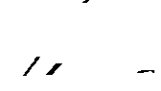
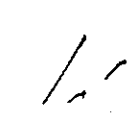
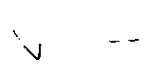
Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien
For the Kingdom of Belgium

За Република България
Für die Republik Bulgarien
For the Republic of Bulgaria
Pour la République de Bulgarie

Za Českou republiku
Für die Tschechische Republik
For the Czech Republic
Pour la République tchèque

For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume du Danemark

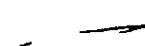
Für die Bundesrepublik Deutschland
For the Federal Republic of Germany
Pour la République fédérale d'Allemagne

Eesti Vabariigi nimel
Für die Republik Estland
For the Republic of Estonia
Pour la République d'Estonie

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland
Für Irland
Pour l'Irlande

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Für die Hellenische Republik
For the Hellenic Republic
Pour la République hellénique

Pour la République française
Für die Französische Republik
For the French Republic

Per la Repubblica italiana
Für die Italienische Republik
For the Italian Republic
Pour la République italienne

Για την Κυπριακή Δημοκρατία
Für die Republik Zypern
For the Republic of Cyprus
Pour la République de Chypre

Latvijas Republikas vārdā –
Für die Republik Lettland
For the Republic of Latvia
Pour la République de Lettonie

Lietuvos Respublikos vardu
Für die Republik Litauen
For the Republic of Lithuania
Pour la République de Lituanie

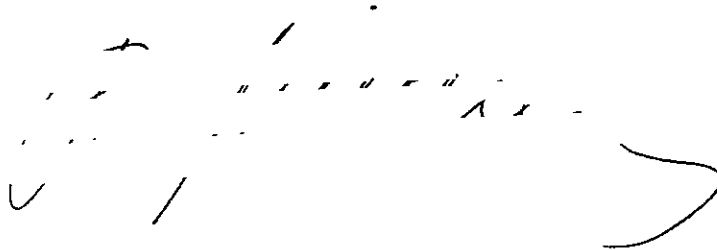
Pour le Grand-Duché de Luxembourg
Für das Grossherzogtum Luxemburg
For the Grand Duchy of Luxembourg

Magyarország részéről
Für Ungarn
For Hungary
Pour la Hongrie

Għal Malta
Für Malta
For Malta
Pour Malte

Voor het Koninkrijk der Nederlanden
Für das Königreich der Niederlande
For the Kingdom of the Netherlands
Pour le Royaume des Pays-Bas

Für die Republik Österreich
For the Republic of Austria
Pour la République d'Autriche

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

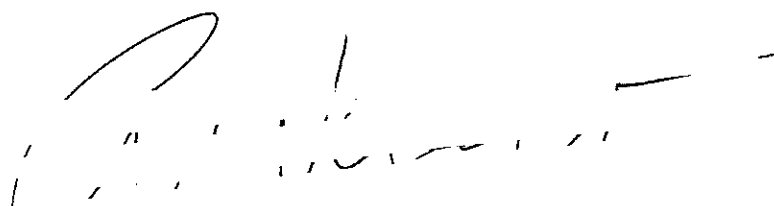
Pela República Portuguesa
Für die Portugiesische Republik
For the Portuguese Republic
Pour la République portugaise

A handwritten signature in black ink, featuring a large initial 'P' followed by a series of connected loops.

Pentru România
Für Rumänien
For Romania
Pour la Roumanie

A handwritten signature in black ink, starting with a large 'R' and followed by several loops and a long horizontal stroke.

Za Republiko Slovenijo
Für die Republik Slowenien
For the Republic of Slovenia
Pour la République de Slovénie

A handwritten signature in black ink, beginning with a large 'S' and followed by a series of connected loops.

Za Slovenskú republiku
Für die Slowakische Republik
For the Slovak Republic
Pour la République slovaque

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland
Für die Republik Finnland
For the Republic of Finland
Pour la République de Finlande

För Konungariket Sverige
Für das Königreich Schweden
For the Kingdom of Sweden
Pour le Royaume de Suède

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Für das Vereinigte Königreich-Grossbritannien und Nordirland
Pour le Royaume-Uni-de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СТАТУТ НА ЕДИННИЯ ПАТЕНТЕН СЪД

Член 1

Приложно поле на Статута

Настоящият статут съдържа институционални и финансови разпоредби за Единния патентен съд, създаден съгласно член 1 от споразумението.

ГЛАВА I

СЪДИИ

Член 2

Критерии за подбор на съдии

1. Всяко лице, което е гражданин на договаряща държава членка и отговаря на условията по член 15 от споразумението и по настоящия Статут, може да бъде назначено за съдия.
2. Съдиите трябва да владеят добре най-малко един от официалните езици на Европейското патентно ведомство.
3. Опитът в областта на решаването на патентни спорове, който трябва да бъде доказан за целите на назначаването съгласно член 15, параграф 1 от споразумението, може да бъде придобит с обучение в съответствие с член 11, параграф 4, буква а) от настоящия Статут.

Член 3

Назначаване на съдиите

1. Съдиите се назначават в съответствие с процедурата, изложена в член 16 от споразумението.
2. Свободните места се обявяват публично и се посочват съответните критерии за подбор, изложени в член 2. Консултативният комитет дава становище относно пригодността на кандидатите да изпълняват задълженията на съдия в Съда. Становището съдържа списък с най-подходящите кандидати. Списъкът съдържа най-малко два пъти повече кандидати, отколкото са свободните места. При необходимост консултативният комитет може да препоръча преди решението за назначаване кандидатът за съдия да премине курс на обучение по решаване на патентни спорове съгласно член 11, параграф 4, буква а).
3. При назначаването на съдиите административният комитет осигурява най-добрия правен и технически експертен опит, както и балансиран състав на Съда на възможно най-широка географска основа сред гражданите на договарящите държави членки.
4. Административният комитет назначава толкова съдии, колкото е необходимо за нормалната работа на Съда. Административният комитет първоначално назначава необходимия брой съдии за създаването на най-малко един състав във всяко от отделенията на Първоинстанционния съд и най-малко два състава в Апелативния съд.
5. В решението на административния комитет за назначаване на пълно или на непълно работно време на съдии с юридическа правоспособност, както и на пълно работно време на съдии с техническа квалификация, се посочва съдебната инстанция и/или отделението на Първоинстанционния съд, в което се назначава всеки съдия, както и областта(областите) на техниката, за която(ито) се назначава съдия с техническа квалификация.
6. Съдиите на непълно работно време с техническа квалификация се назначават за съдии в Съда и се включват в резерва от съдии въз основа на техните конкретни квалификации и опит. Назначаването на тези съдии в Съда гарантира обхващането на всички области на техниката.

Член 4**Мандат на съдиите**

1. Съдиите се назначават с мандат от шест години, който започва да тече от датата, посочена в акта за назначаване. Те могат да бъдат преназначавани.
2. При липсата на разпоредба относно датата мандатът започва да тече от датата на акта за назначаване.

Член 5**Назначаване на членовете на консултативния комитет**

1. Всяка договаряща държава членка предлага член на консултативния комитет, който отговаря на изискванията, посочени в член 14, параграф 2 от споразумението.
2. Членовете на консултативния комитет се назначават от административния комитет по общо съгласие.

Член 6**Клетва**

Преди да встъпят в длъжност съдиите полагат на открито заседание клетва да изпълняват задълженията си безпристрастно и добросъвестно и да пазят тайната на съдебните разисквания.

Член 7**Безпристрастност**

1. Непосредствено след полагането на клетва съдиите подписват декларация, с която тържествено се задължават, че както по време на мандата си, така и след неговото изтичане, ще спазват произтичащите от длъжността задължения, и по-специално задължението да проявяват почтеност и сдържаност при приемането на определени постове или облаги след края на мандата си.
2. Съдиите не могат да участват в производството по дело, по което:
 - а) са участвали като съветници;
 - б) са били страна или са действали от името на една от страните;
 - в) са били призовани да се произнесат като член на съд, въззивен орган, арбитражен съд или орган за посредничество, разследваща комисия или в друго качество;
 - г) имат лични или финансови интереси във връзка с делото или по отношение на една от страните; или
 - д) имат родствени връзки с една от страните или с представители на страните.
3. Ако по някаква особена причина съдия прецени, че не следва да участва в постановяването на решението или разглеждането на определено дело, той уведомява за това председателя на Апелативния съд или, за съдиите от Първоинстанционния съд — председателя на Първоинстанционния съд. Ако по някаква особена причина председателят на Апелативния съд или, за съдиите от Първоинстанционния съд — председателят на Първоинстанционния съд прецени, че даден съдия не следва да заседава или да изразява становище по определено дело, председателят на Апелативния съд или председателят на Първоинстанционния съд обосновава това писмено и съответно уведомява въпросния съдия.

4. Всяка страна по производството може да възрази срещу участието на съдия в производството въз основа на някоя от причините, изброени в параграф 2, или в случай че има основателни съмнения за пристрастност на съдията.

5. Всякакви трудности, породени от прилагането на настоящия член, се уреждат с решение на президиума в съответствие с Процедурния правилник. Съответният съдия бива изслушан, но не взема участие в разискванията.

Член 8

Имунитет на съдиите

1. Съдиите се ползват с имунитет срещу съдебно преследване. След прекратяване на функциите си те продължават да се ползват с имунитет по отношение на действията, предприети в изпълнение на служебните им задължения.

2. Президиумът може да отнеме имунитета.

3. Когато имунитетът е отнет и е започнало наказателно преследване срещу съдия, същият може да бъде съден във всяка от договарящите държави членки само от съд, който е компетентен да разглежда дела срещу членове на най-висшата национална съдебна инстанция.

4. Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилага за съдиите от Съда, без да се засягат разпоредбите, отнасящи се до имунитета срещу съдебно преследване на съдии, които се съдържат в настоящия Статут.

Член 9

Прекратяване на задълженията

1. Освен при обновяване след изтичане на мандата по смисъла на член 4 или при смърт, задълженията на съдията се прекратяват при подаване на оставка.

2. При подаване на оставка от съдия същата се адресира до председателя на Апелативния съд или, за съдиите от Първоинстанционния съд — до председателя на Първоинстанционния съд, който я предава на председателя на административния комитет.

3. Освен в случаите, когато се прилага член 10, съдията продължава да изпълнява функциите си до встъпването в длъжност на неговия приемник.

4. Всяко свободно място се попълва с назначаване на нов съдия за остатък от мандата на неговия предшественик.

Член 10

Освобождаване от длъжност

1. Съдия може да бъде освободен от длъжност или лишен от други полагащи му се облаги на своя пост само ако президиумът реши, че той повече не отговаря на необходимите условия или не изпълнява произтичащите от длъжността му задължения. Съответният съдия бива изслушан, но не взема участие в разискванията.

2. Секретарят на Съда съобщава това решение на председателя на административния комитет.

3. В случай на решение, с което съдия се освобождава от длъжност, мястото се освобождава, считано от уведомяването на съдията.

Член 11

Обучение

1. Чрез установената съгласно член 19 от споразумението рамка за обучение се осигурява подходящо и редовно обучение на съдии. Президиумът приема правила за обучение, които гарантират прилагането и общата съгласуваност на рамката за обучение.

2. Рамката за обучение осигурява платформа за обмен на експертен опит и дискуссионен форум, по-конкретно чрез:

- а) организиране на курсове, конференции, семинари, работни срещи и симпозиуми;
- б) сътрудничество с международни организации и образователни институти в областта на интелектуалната собственост; както и
- в) насърчаване и подкрепа за допълнително професионално обучение.

3. Изготвят се годишна работна програма и насоки за обучение, които включват годишен план за обучение на всеки съдия, определящ основните му потребности от обучение в съответствие с правилата за обучение.

4. Освен това рамката за обучение:

- а) осигурява подходящо обучение за кандидатите за съдии и новоназначените съдии в Съда;
- б) осигурява подкрепа за проекти, насочени към улесняване на сътрудничеството между представители, патентни адвокати и Съда.

Член 12

Възнаграждение

Административният комитет определя възнаграждението на председателя на Апелативния съд, председателя на Първоинстанционния съд, съдиите, секретаря, заместник-секретаря и членовете на персонала.

ГЛАВА II

ОРГАНИЗАЦИОННИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 13

Председател на Апелативния съд

1. Председателят на Апелативния съд се избира измежду съдиите в Апелативния съд с мандат от три години. Председателят на Апелативния съд може да бъде преизбран двукратно.
2. Изборът на председател на Апелативния съд става чрез тайно гласуване. Избира се съдията, получил абсолютно мнозинство. Ако никой съдия не получи абсолютно мнозинство, се провежда второ гласуване и се избира съдията, получил най-голям брой гласове.
3. Председателят на Апелативния съд ръководи съдебната дейност и администрацията на Апелативния съд и председателства пленарния състав на Апелативния съд.
4. Ако длъжността на председател на Апелативния съд бъде овакантена преди датата на изтичане на мандата, за остатъка от мандата се избира приемник.

Член 14

Председател на Първоинстанционния съд

1. Председателят на Първоинстанционния съд се избира от всички съдии, назначени в Първоинстанционния съд на пълно работно време, измежду тези съдии и с мандат от три години. Председателят на Първоинстанционния съд може да бъде преизбран двукратно.

2. Първият председател на Първоинстанционния съд е гражданин на договарящата държава членка, в която се намира седалището на централното отделение.
3. Председателят на Първоинстанционния съд ръководи съдебната дейност и администрацията на Първоинстанционния съд.
4. Член 13, параграфи 2 и 4 се прилагат по аналогия за председателя на Първоинстанционния съд.

Член 15

Президиум

1. Президиумът се състои от председателя на Апелативния съд, който изпълнява функцията на председател, председателя на Първоинстанционния съд, двама съдии, избрани от състава на Апелативния съд, трима съдии на пълно работно време от Първоинстанционния съд, избрани измежду тези съдии, и секретаря като член без право на глас.
2. Президиумът изпълнява задълженията си в съответствие с настоящия Статут. Той може, без да се засяга собствената му отговорност, да делегира определени задачи на някой от своите членове.
3. Президиумът отговаря за управлението на Съда, и по-специално:
 - а) изготвя предложения за изменението на Процедурния правилник в съответствие с член 41 от споразумението и предложения по отношение на финансовия правилник на Съда;
 - б) изготвя годишния бюджет, годишните отчети и годишния доклад на Съда и ги предава на бюджетния комитет;
 - в) изготвя насоките за програмата за обучение на съдии и следи за тяхното изпълнение;
 - г) взема решения за назначаването и освобождаването на секретаря и заместник-секретаря;
 - д) установява правилата за управление на секретариата, включително неговите подразделения;
 - е) дава становище в съответствие с член 83, параграф 5 от споразумението.
4. Решенията на президиума, посочени в членове 7, 8, 10 и 22, се вземат без участието на секретаря.
5. Решенията на президиума са действителни само когато всички членове присъстват или са надлежно представени. Решенията се вземат с мнозинство на гласовете.

Член 16

Персонал

1. Длъжностните лица и другите служители на Съда имат за задача да подпомагат председателя на Апелативния съд, председателя на Първоинстанционния съд, съдиите и секретаря. Те отговарят пред секретаря, който действа под ръководството на председателя на Апелативния съд и председателя на Първоинстанционния съд.
2. Административният комитет утвърждава правилник за длъжностните лица и другите служители на Съда.

Член 17

Съдебна ваканция

1. След консултация с президиума председателят на Апелативния съд определя продължителността на съдебната ваканция и правилата относно съблюдаването на официалните празници.

2. През съдебната ваканция функциите на председателя на Апелативния съд и на председателя на Първоинстанционния съд могат да се изпълняват от всеки съдия, поканен от съответния председател за тази цел. В неотложни случаи председателят на Апелативния съд може да свика съдиите.
3. Председателят на Апелативния съд или председателят на Първоинстанционния съд могат да разрешат по уважителни причини отпуски съответно на съдии от Апелативния съд или от Първоинстанционния съд.

РАЗДЕЛ 2

Първоинстанционен съд

Член 18

Създаване и закриване на местно или регионално отделение

1. Исканията от една или повече договарящи държави членки за създаване на местно или регионално отделение се адресират до председателя на административния комитет. В исканията се посочва(т) седалището(ата) на местното или регионално отделение.
2. Решението на административния комитет за създаване на местно или регионално отделение се оповестява публично, като в него се посочва броят на съдиите за съответното отделение.
3. Административният комитет взема решение за закриване на местно или регионално отделение по искане на договарящата държава членка, в която се намира местното отделение, или от договарящата държава членка, участваща в регионалното отделение. В решението за закриване на местно или регионално отделение се посочва датата, след която в отделението не могат да се завеждат нови дела, както и датата, на която отделението ще престане да съществува.
4. От датата, на която местно или регионално отделение престане да съществува, съдиите, назначени в това местно или регионално отделение, се назначават в централното отделение, а текущите дела на местното или регионалното отделение, заедно с подразделението на секретариата и цялата документация, се прехвърлят в централното отделение.

Член 19

Състави

1. Разпределението на съдиите и на делата в рамките на дадено отделение на неговите състави се урежда от Процедурния правилник. Един съдия от състава се определя за председателстващ съдия, в съответствие с Процедурния правилник.
2. Съставите могат да делегират определени функции на един или повече от своите съдии, в съответствие с Процедурния правилник.
3. За всяко отделение, което разглежда спешни дела, може да бъде определен постоянен съдия в съответствие с Процедурния правилник.
4. Ако дадено дело се разглежда от едноличен състав в съответствие с член 8, параграф 7 от споразумението или от постоянен съдия в съответствие с параграф 3 от настоящия член, съответният съдия изпълнява всички функции на състава.
5. Един съдия от състава изпълнява функцията на докладчик в съответствие с Процедурния правилник.

Член 20

Резерв от съдии

1. Секретарят съставя списък с имената на съдиите, включени в резерва от съдии. За всеки съдия в списъка се посочват най-малко езиковите умения, областта на техниката и съответният опит, както и делата, по които е работил този съдия.

2. В искането към председателя на Първоинстанционния съд да назначи съдия от резерва от съдии се посочва по-конкретно предметът на делото, официалният език на Европейското патентно ведомство, използван от съдиите от състава, езикът на производството и необходимата област на техниката.

РАЗДЕЛ 3

Апелативен съд

Член 21

Състави

1. Разпределението на съдиите и на делата по състави се урежда от Процедурния правилник. Един съдия от състава изпълнява функцията на председателстващ съдия в съответствие с Процедурния правилник.
2. Когато дадено дело е от изключителна важност, и по-специално когато решението може да засегне единството и последователността на съдебната практика на Съда, Апелативният съд може да реши по предложение на председателстващия съдия да отнесе делото към пленарния състав на Съда.
3. Съставите могат да делегират определени функции на един или повече от своите съдии в съответствие с Процедурния правилник.
4. Един съдия от състава изпълнява функцията на докладчик в съответствие с Процедурния правилник.

РАЗДЕЛ 4

Секретариат

Член 22

Назначаване и освобождаване от длъжност на секретаря

1. Секретарят на съда се назначава от президиума с мандат от шест години. Той може да бъде преназначаван.
2. Две седмици преди определената за назначаването на секретаря дата председателят на Апелативния съд уведомява президиума за представените кандидатури.
3. Преди да встъпи в длъжност, секретарят полага клетва пред президиума да изпълнява задълженията на секретар безпристрастно и добросъвестно.
4. Секретарят може да бъде освободен от длъжност единствено ако повече не изпълнява произтичащите от длъжността му задължения. Президиумът взема решението си след изслушване на секретаря.
5. Ако длъжността секретар се освободи преди изтичането на мандата, президиумът назначава нов секретар с мандат от шест години.
6. Ако секретарят отсъства или е възпрепятстван да присъства, или мястото е свободно, председателят на Апелативния съд, след консултация с президиума, определя служител на Съда, който да изпълнява функциите на секретаря.

Член 23

Функции на секретаря

1. Секретарят подпомага Съда, председателя на Апелативния съд, председателя на Първоинстанционния съд и съдиите в изпълнението на техните функции. Той отговаря за организацията и за дейността на секретариата, под ръководството на председателя на Апелативния съд.

2. Секретарят отговаря по-специално за:

- а) воденето на регистър, който включва данни за всички дела в Съда;
- б) воденето и административното обслужване на списъците, съставени съгласно член 18, член 48, параграф 3 и член 57, параграф 2 от споразумението;
- в) воденето и публикуването на списък с уведомления за отказ и за оттегляне на отказ съгласно член 83 от споразумението;
- г) публикуването на решенията на Съда при защита на поверителната информация;
- д) публикуването на годишни доклади със статистически данни; както и
- е) гарантирането на това, че Европейското патентно ведомство бива уведомявано за отказите съгласно член 83 от споразумението.

Член 24

Водене на регистър

1. Подробни правила за воденето на регистъра на Съда се определят в правилника за секретариата, който се приема от президиума.
2. Правилата за достъп до документи на секретариата се предвиждат в Процедурния правилник.

Член 25

Подразделения на секретариата и заместник-секретар

1. Заместник-секретарят се назначава от президиума с мандат от шест години. Той може да бъде преназначаван.
2. Член 22, параграфи 2—6 се прилага по аналогия.
3. Заместник-секретарят отговаря за организацията и за дейността на подразделенията на секретариата, като действа под ръководството на секретаря и на председателя на Първоинстанционния съд. Задълженията на заместник-секретаря включват по-специално:
 - а) водене на регистър на всички дела пред Първоинстанционния съд;
 - б) уведомяване на секретаря за всички дела пред Първоинстанционния съд.
4. Заместник-секретарят предоставя също така административна и секретарска помощ на отделенията на Първоинстанционния съд.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Бюджет

1. Бюджетът се приема от бюджетния комитет по предложение на президиума. Той се изготвя в съответствие с общоприетите счетоводни принципи, посочени във финансовия правилник, утвърден съгласно член 33.
2. В рамките на бюджета президиумът може, в съответствие с финансовия правилник, да прехвърля средства между различните бюджетни редове.

3. Секретарят отговаря за изпълнението на бюджета в съответствие с финансовия правилник.
4. Секретарят изготвя отчет за изпълнението на бюджета предходната финансова година, който е свързан с изпълнението на бюджета и който се одобрява от президиума.

Член 27

Разрешаване на разходи

1. Разходите, вписани в бюджета, се разрешават за един отчетен период, освен ако във финансовия правилник не е предвидено друго.
2. В съответствие с финансовия правилник всички бюджетни кредити, различни от свързаните с персонала разходи, които не са изразходвани в края на отчетния период, могат да бъдат пренесени най-много до края на следващия отчетен период.
3. Бюджетните кредити се разпределят в различни бюджетни редове според вида и целта на разходите и се подразделят, доколкото е необходимо, в съответствие с финансовия правилник.

Член 28

Бюджетни кредити за непредвидени разходи

1. Бюджетът на Съда може да включва бюджетни кредити за непредвидени разходи.
2. Използването на тези бюджетни кредити от Съда подлежи на предварително одобрение от бюджетния комитет.

Член 29

Отчетен период

Отчетният период започва на 1 януари и свършва на 31 декември.

Член 30

Изготвяне на бюджета

Президиумът предава на бюджетния комитет проектобюджета на Съда не по-късно от датата, посочена във финансовия правилник.

Член 31

Временен бюджет

1. В случай че в началото на отчетния период бюджетът не е приет от бюджетния комитет, разходите могат да бъдат извършвани на месечна основа по бюджетен ред или друго подразделение на бюджета, в съответствие с финансовия правилник, в размер на най-много една дванадесета от бюджетните кредити за предходния отчетен период, при условие че така предоставените на президиума бюджетни кредити не надвишават една дванадесета от предвидените в проектобюджета.
2. При спазване на другите разпоредби в параграф 1 бюджетният комитет може да разреши разходи над една дванадесета от бюджетните кредити за предходния отчетен период.

Член 32

Одит на отчети

1. Годишните финансови отчети на Съда се проучват от независими одитори. Одиторите се назначават и, ако е необходимо, освобождават от бюджетния комитет.

2. Одитът, който се основава на професионални одиторски стандарти и при необходимост се извършва на място, гарантира, че бюджетът се изпълнява по правомерен и правилен начин, както и че финансовото управление на Съда се провежда съобразно принципите на икономии и на добро финансово управление. След края на всеки отчетен период одиторите изготвят доклад, който съдържа подписано одиторско становище.
3. Президиумът предава на бюджетния комитет годишните финансови отчети на Съда и годишния отчет за изпълнението на бюджета за предходния отчетен период, заедно с доклада на одиторите.
4. Бюджетният комитет одобрява годишните отчети заедно с доклада на одиторите и освобождава президиума от отговорност по отношение на изпълнението на бюджета.

Член 33

Финансов правилник

1. Финансовият правилник се приема от административния комитет. Той се изменя от административния комитет по предложение на Съда.
2. Във финансовия правилник се предвиждат по-специално:
 - а) разпоредбите, свързани с изготвянето и изпълнението на бюджета, както и с предаването на отчетите и техния одит;
 - б) начинът и процедурата на предоставяне на разположение на Съда на плащанията и вноските, включително първоначалната финансова вноска, предвидена в член 37 от споразумението;
 - в) правилата относно отговорностите на разпоредителите с бюджетни кредити и на счетоводителите и разпоредбите за надзора върху тях; както и
 - г) общоприетите счетоводни принципи, на които се основават бюджетът и годишните финансови отчети.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 34

Тайна на разискванията

Разискванията на Съда се провеждат и остават в тайна.

Член 35

Решения

1. Когато даден състав заседава в състав от четен брой съдии, решенията на Съда се вземат с мнозинство от състава. При равно разпределение на гласовете гласът на председателстващия съдия е решаващ.
2. В случай че някой от съдиите в даден състав е възпрепятстван да присъства, за участие в заседанията може да бъде повикан съдия от друг състав в съответствие с Процедурния правилник.
3. В случаите, в които настоящият Статут предвижда Апелативният съд да вземе решение в пленарен състав, решението е действително само ако е взето от най-малко 3/4 от съдиите в пленарния състав.

4. Решенията на Съда съдържат имената на съдиите, които вземат решение по делото.
5. Решенията се подписват от съдиите, които вземат решение по делото, от секретаря — при решения на Апелативния съд, и от заместник-секретаря — при решения на Първоинстанционния съд. Те се прочитат на открито заседание.

Член 36

Особени мнения

Особеното мнение, изразено отделно от съдия от състава в съответствие с член 78 от споразумението, се обосновава, представя се в писмена форма и се подписва от съдията, който изразява това мнение.

Член 37

Решение, постановено в отсъствието на страна

1. По искане на една от страните по даден иск, в съответствие с Процедурния правилник може да бъде постановено решение в отсъствието на другата страна, ако тя, след като ѝ е бил връчен документ за образуване на производството или равностоен документ, не представи писмено становище или не се яви на заседание. В срок от един месец от съобщаването на това решение на страната, срещу която то е било постановено, срещу него може да се подаде възражение.
2. Възражението не спира изпълнението на решението, постановено в отсъствието на страна, освен ако Съдът не реши друго.

Член 38

Отнасяне на въпроси към Съда на Европейския съюз

1. Прилагат се процедурите, установени от Съда на Европейския съюз, за отправяне на преюдициални запитвания в рамките на Европейския съюз.
 2. Когато Първоинстанционният съд или Апелативният съд реши да отнесе до Съда на Европейския съюз въпрос, свързан с тълкуването на Договора за Европейския съюз или Договора за функционирането на Европейския съюз, или въпрос относно действителността или тълкуването на актове на институциите на Европейския съюз, той спира производството пред него.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДЕЛАТА В ЦЕНТРАЛНОТО ОТДЕЛЕНИЕ ⁽¹⁾

Подразделение в ЛОНДОН	Сепалише в ПАРИЖ	Подразделение в МЮНХЕН
(A) Човешки потребности	Служба на председателя (B) Технологични процеси, транспорт	(F) Механика, осветление, отопление, оръжие, взривни работи
(C) Химия, металургия	(D) Текстил и хартия	
	(E) Строителство, строително инженерство и минно депо	
	(G) Физика	
	(H) Електричество	

⁽¹⁾ Класификацията в 8 раздела (от „А“ до „Н“) се основава на международната патентна класификация на Световната организация за интелектуална собственост (<http://www.wipo.int/classifications/ipc/en>).

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 166

от 11 март 2016 година

**ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЕ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ЗА РАТИФИЦИРАНЕ
СЪС ЗАКОН НА СПОРАЗУМЕНИЕТО ОТНОСНО ЕДИННИЯ
ПАТЕНТЕН СЪД**

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за международните договори
на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява Споразумението относно Единния патентен съд, подписано от Република България на 5 март 2013 г.
2. Предлага на Народното събрание на основание чл. 85, ал. 1, т. 2, 7 и 8 от Конституцията на Република България да ратифицира със закон споразумението по т. 1.
3. Министърът на икономиката да представи законопроекта по т. 2 в Народното събрание.
4. Министърът на външните работи да депозира ратификационния документ при Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз и едновременно с това да уведоми Европейската комисия за извършеното депозирание.

5. Министърът на икономиката да обнародва в „Държавен вестник“ споразумението по т. 1 в 15-дневен срок от влизането му в сила.

6. Разходите по изпълнението на споразумението по т. 1 са за сметка на бюджета на Министерството на икономиката за 2016 г. и следващите години, съответно на утвърдения от министъра на икономиката бюджет на Патентното ведомство на Република България за съответната година.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

**ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков**

Вярно,

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:**

„
/Веселин Даков/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01-35.....
12 март 2016 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	602 - 02 - 6
Дата	12 / 03 2016 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

59

15

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЦАЧЕВА,

На основание чл. 85, ал. 1, т. 2, 7 и 8 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....166..... на Министерския съвет от 2016 г. проект на Закон за ратифициране на Споразумението относно Единния патентен съд.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 650-03-69 / 14.03 2016 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 74, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за ратифициране на Споразумението относно Единния патентен съд, № 602-02-6, внесен от Министерски съвет на 12.03.2016 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по бюджет и финанси
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦЕЦКА ЦАЧЕВА